

Știința

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

Pentru folosirea pașnică a energiei atomice!

Ziarele de ieri au publicat documentele pe care le-a schimbat guvernul U.R.S.S. și guvernul S.U.A. de la începutul acestui an în cursul tratativelor care au avut loc între ele în problema atomică. Aceste documente aruncă o nouă și puternică lumină asupra luptei pe care Uniunea Sovietică, în fruntea forțelor păcii, o duce cu strălucire, cu căldură, cu griji profundă pentru viitorul omenirii, în scopul îndeplinirii primejdiei unui nou război.

Marele stat sovietic duce, din prima clipă a înfringerii lui, o luptă neobosită pentru împiedicarea războiului și consolidarea păcii prin reducerea înarmărilor și interzicerea armelor de distrugere în masă. Astăzi această luptă a căpătat o însemnată hotărâtoare pentru viitorul omenirii. Milioanele de distrugere în masă și, în primul rând, armele atomice și cu hidrogen au luat o asemenea dezvoltare înțeles, au devenit război, dus cu asemenea mijloace, ar putea pricini pierderi omenești și distrugeri materiale îngrozitoare tuturor țărilor. De aceea guvernul sovietic și-a propus în repetate rânduri la Organizația Națiunilor Unite încheierea unui convenționale internaționale cu privire la interzicerea necondiționată a armelor atomice, cu hidrogen și cu celelalte arme de distrugere în masă, precum și cu privire la reducerea substanțială a armamentelor denumite clasice și la instituirea unui control eficace asupra respectării acestor acorduri. Dacă asemenea acorduri nu au putut fi încheiate până în prezent, acestea se datorează uneltirilor cercurilor agresive din S.U.A., care văd unica ieșire din impasul în care au intrat în dezlănțuirea unui nou război.

În vorbă, Statele Unite se declară gata să contribuie la rezolvarea problemei atomice. Conducătorii americani prezintă chiar o propunere în această privință. Dar ce prevede în fapt această propunere? Statele Unite propun să se înființeze o așa-zisă Agenție Internațională pentru Energie Atomică la care statele participante să facă depuneri de materiale atomice în scopul îmbunătățirii internaționale „pe o bază modestă” a energiei atomice. În scopuri pașnice. Ce s-ar înțelegi însă cu marea, cu covârșitoarea majoritate a materialelor atomice? Ele ar rămâne ca și până acum disponibile pentru producția de arme atomice și cu hidrogen. Este limpede că propunerea americană, în forma ei actuală, nu răspunde năzuințelor omenirii și cauzei consolidării păcii în lume.

Această propunere nu numai că nu stăvilește cu nimic cursa înarmărilor atomice, și a înarmărilor în general, dar este menită să creeze și o falsă aparență de bunăcredință americană. Dacă s-ar încheia un acord de interzicere a armelor atomice și cu hidrogen, în forma ei actuală, nu răspunde năzuințelor omenirii și cauzei consolidării păcii în lume.

Unii oameni de știință americani, mulți dintre ei adevărați oameni de știință, cîntă virtuțile „economice” ale curselor înarmărilor atomice. Omenirea iubitoare de pace respinge cu indignare acest punct de vedere. Cine emite și propagă asemenea păreri se demască singur ca dușman al păcii și al civilizației și își atrage cea mai adîncă ură a popoarelor. Omenirea cere, împreună cu Uniunea Sovietică, ca tratativele în problema atomică să continue pînă la găsirea unui acord acceptabil pentru ambele părți și util pentru cauză. Așa cum arată guvernul sovietic, posibilitățile existente în vederea încheierii unui astfel de acord nu sînt epuizate. Pentru aceasta este însă necesar ca nici una din părțile contractante să nu fie pusă într-o situație privilegiată față de celelalte părți și ca acordul ce se va negocia și organismul ce va lua naștere în baza lui să țină seama de principiile unanim recunoscute ale Cartei Națiunilor Unite.

Poporul român sprijină din toată inima lupta nobilă și neobosită a Uniunii Sovietice pentru interzicerea armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte arme de distrugere în masă, precum și pentru reducerea generală a înarmărilor. Poporul nostru își unește cu tărie glasul său cu glasul întregii omeniri iubitoare de pace care cere ca energia atomică să fie folosită în scopul construirii și al progresului omenirii și nu în scopul distrugerii și al războiului.

Putem și trebuie să sporim producția de cereale

Pentru mărirea producției globale și a producției de cereale-marfă este necesar „Să se sporească producția globală de cereale în următorii 2-3 ani pînă la 10.500.000 t., mărindu-se recolta medie la ha. în anii 1955-1956 în felul următor: grîul de toamnă pînă la 1400 kg.; porumb pînă la 1500 kg.; secară pînă la 1300 kg.; orzul de toamnă pînă la 1500 kg. și cel de primăvară pînă la 1200 kg.; ovăzul pînă la 1200 kg.; orezul pînă la 3500 kg.”

(Din proiectul Directivelor Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani)

Lucrări de calitate după regulile agrotehnice

Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani pune în fața mecanizatorilor agriculturii sarcini de mare răspundere.

În munca de pînă acum, stațiunea noastră a obținut unele rezultate pozitive. Astfel, planul de lucrări în campania agricolă din primăvara acestui an a fost realizat în proporție de 133%. Ca rezultat al lucrărilor de bună calitate făcute cu mașinile și tractoarele S.M.T.-ului nostru, al îndrumărilor date de agronomii noștri și al muncii colectiviste, numeroase gospodării colective au obținut producții sporite la hectar. Spre exemplu, gospodăria colectivă „Partizanul Roșu” din satul Curteni, comuna Sintana de Mureș, a obținut anul acesta la orz o producție medie de 2.900 kg. la hectar, iar la grîu de aproape 1.600 kg.

Din experiența noastră ne-am convins că o mare însemnătate are îndrumarea colectivității și întovărășirilor să aplice metode înaintate la semănat și la lucrările de întreținere a culturilor. Agronomii stațiunii noastre au îndrumat pe colectivități să semene porumbul și alte culturi prășitoare în culburi așezate în pătrat. Aplicarea acestei metode a contribuit la sporirea recoltei. Gospodăria colectivă din satul Nicolaești, care a semănat 40 ha. porumb în culburi așezate în pătrat, va culege, după aprecierea făcută în lan, 2.300-2.400 kg. porumb la hectar.

Trebuie să spun însă că noi nu ne-am străduit să facem peste tot lucrări de cea mai bună calitate și la un înalt nivel agrotehnic. Din această cauză, unele gospodării colective, cum sînt cele din comuna Mădăraș și Ernei, au obținut producții medii la hectar mai mici decît cele pe care le puteau obține.

Să ne cunoaștem pămîntul

Fiecare țărăn muncitor vrea să culegă de pe pămîntul său recolte cât mai mari. Aceasta o dorește și Comitetul Central al partidului nostru, care, în proiectul Directivelor Congresului al II-lea cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, arată ce trebuie făcut ca să sporim tot mai mult producția agricolă.

Eu am două hectare de pămînt. Pămîntul meu se află pe deal; tot satul știe că pe dealul acesta pămîntul-i sărac. Cu toate acestea, eu culeg recolte bogate. Anul trecut am cules 3000 kg. de porumb boabe la ha. iar acum cred că am să culeg tot pe atît.

În fiecare an eu semăn porumbul după grîu. După secară, dezmițesc cu plugul la vreo trei degete adîncime, car apoi gunoi putrezit, cam 25 care de gunoi la un iugăr și îl împrășt, cu două-trei zile înainte de arătură. Primăvara, grăbez și apoi semăn cu mașina la cooperativă. Pentru sămînță opresc știuleții cei mai buni. Primăvara îi desfac și iau numai boabele de la mijlocul lor. Semănatul îl fac cînd pămîntul s-a încălzit, astfel ca boabele să încoltească și plantele să răsăd bine. Trebuie să mai arăt că, înainte de a grăpa arătura pentru semănatul porumbului, semăn fasole. Cînd porumbul i-u-a ieșit trei frunze, fac prașila întâi. Spre deosebire de alții care fac rălîțul la a doua prașila, eu fac rălîțul la prima prașila, pentru că la a doua, cînd porumbul e frumos, îi-e mîlă să tai și rămîne prea des. Răscop porumbul la 80

Pentru recolte mari de orez

Cultura orezului este foarte pretențioasă. Ea cere o seamă de lucrări speciale, începînd de la pregătirea terenului și pînă la recoltare. Am îndrăgit mult această cultură. Cînd am citit proiectul Directivelor am fost bucuros că gospodăria agricolă de stat din Brăila în care lucrez, ca și alte gospodării din raionul Brăila, au depășit de pe acum producția medie la orez prevăzută în Directive. Mi-am dat seama că prevederea din proiect este justă și că poate fi îndeplinită de către toți cultivatorii de orez.

Anul trecut, am cultivat cu orez 100 hectare. Am arat adînc terenul, l-am împărțit în parcele și am făcut cu mare grijă vadurile, canalele de irigație, digurile, canalele de evacuare a apei și altele. Pe jumătate din suprafață am însămîntat semințe iarovizate, iar celelalte semințe le-am pregătît și le-am selecționat cu atenție.

În fiecare an folosim metoda de semănat în apă, metodă pe care ne-am însușit-o bine. Obișnuit, noi dăm ca îngrășămintă suplimentară cîte 200 kg. superfosfați și 200 kg. azotat de amoniu la hectar.

După mine, atenția cea mai mare a orezarilor trebuie îndreptată spre executarea lucrărilor de întreținere la timp și irigația în bune condiții. Noi facem aerisirea repetată a orezului, mai ales în timpul căldurilor mari; începem plivitul, cînd orezul a ajuns la înălțimea de 10 cm. și plivim pînă aproape de recoltare șovorul, mohorul și alte buruieni dăunătoare culturii orezului. Pentru distrugerea mohorului, în afară de smulgere, ridicăm nivelul apei pînă de-a-supra virfului mohorului. În 10 zile, mohorul este distrus. De mătasea broaștei scăpăm, fiindcă pe uscat 1-3 zile. La fel procedăm și în cazul cînd apare alga brună.

Toate aceste lucrări, ca și spicuitul mohorului înainte de secaritul orezului, ne-au dat puțința să obținem recolte mari chiar și în anii cu vreme vitregă. Anul trecut, de pildă, noi am strîns 4000 și peste 4000 kg. orez la hectar. După calculele noastre, și anul acesta recolta va fi mai mare decît cea planificată.

Noi am și început recoltatul orezului. Pentru aceasta am pregătît echipele de recoltare și mijloacele de transport. Sistem doar în întrecere în rînd cu ceilalți oameni ai muncii de pe ogoarele regiunii Galați. Recoltatul și mai ales transportul au o mare însemnătate. Nu putem spune că „am strîns o recoltă bogată de orez” decît după ce o vom vedea în magazine.

Cum am obținut 2.141 kg. grîu la hectar

Cînd batoza S.M.T.-ului a început să trelere snopii pe aria gospodăriei colective, mulți țărani muncitori din sat au venit să vadă cu ochii lor cît grîu vom scoate noi de pe fiecare hectar.

Collectivității au muncit pămîntul după cum scrie la cîrticică. Acum să vedem care-i deosebirea de recoltă — spuneau unii țărani muncitori care, neținînd seama de regulile agrotehnice, au lucrat pămîntul la întimplare. La arie s-au văzut rezultatele. Collectivității noastre au obținut în medie 1.637 kg. grîu la hectar, în condițiile unei țărni grele. Mai mare le-a fost mîrea țăranelor muncitori cu gospodării individuale, cînd au văzut că de pe o țărta de 15 ha. am recoltat 2.141 kg. grîu la hectar.

Cîntînd proiectul Directivelor Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, m-am gândit la posibilitățile pe care le avem pentru sporirea producției de cereale. În proiect se arată că trebuie să ajungem să culegem pînă la 1400 kg. grîu de toamnă la hectar, 1500 kg. porumb, 1500 kg. orz de toamnă la hectar etc. Faptul că noi am obținut recolte de peste 1600 kg. grîu la ha. și chiar mai mult arată că prevederile proiectului pot fi ușor îndeplinite.

Muncindu-ne pămîntul după metode înaintate, am reușit să recoltăm de două ori și chiar de trei ori mai multe cereale la hectar decît au obținut țărani muncitori cu gospodării individuale din sat. Iată cum am muncit noi suprafața destinată culturilor de cereale. Tărlălele cu grîu le-am însămîntat după planta premergătoare bună, cum au fost la noi macul, floarea soarelui, cartoful. Cu ajutorul mașinilor și tractoarelor de la S.M.T. Tg. Neamt, în prima jumătate a lunii septembrie am executat o arătură adîncă

Unii oameni de știință americani, mulți dintre ei adevărați oameni de știință, cîntă virtuțile „economice” ale curselor înarmărilor atomice. Omenirea iubitoare de pace respinge cu indignare acest punct de vedere. Cine emite și propagă asemenea păreri se demască singur ca dușman al păcii și al civilizației și își atrage cea mai adîncă ură a popoarelor. Omenirea cere, împreună cu Uniunea Sovietică, ca tratativele în problema atomică să continue pînă la găsirea unui acord acceptabil pentru ambele părți și util pentru cauză. Așa cum arată guvernul sovietic, posibilitățile existente în vederea încheierii unui astfel de acord nu sînt epuizate. Pentru aceasta este însă necesar ca nici una din părțile contractante să nu fie pusă într-o situație privilegiată față de celelalte părți și ca acordul ce se va negocia și organismul ce va lua naștere în baza lui să țină seama de principiile unanim recunoscute ale Cartei Națiunilor Unite.

Poporul român sprijină din toată inima lupta nobilă și neobosită a Uniunii Sovietice pentru interzicerea armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte arme de distrugere în masă, precum și pentru reducerea generală a înarmărilor. Poporul nostru își unește cu tărie glasul său cu glasul întregii omeniri iubitoare de pace care cere ca energia atomică să fie folosită în scopul construirii și al progresului omenirii și nu în scopul distrugerii și al războiului.

Unii oameni de știință americani, mulți dintre ei adevărați oameni de știință, cîntă virtuțile „economice” ale curselor înarmărilor atomice. Omenirea iubitoare de pace respinge cu indignare acest punct de vedere. Cine emite și propagă asemenea păreri se demască singur ca dușman al păcii și al civilizației și își atrage cea mai adîncă ură a popoarelor. Omenirea cere, împreună cu Uniunea Sovietică, ca tratativele în problema atomică să continue pînă la găsirea unui acord acceptabil pentru ambele părți și util pentru cauză. Așa cum arată guvernul sovietic, posibilitățile existente în vederea încheierii unui astfel de acord nu sînt epuizate. Pentru aceasta este însă necesar ca nici una din părțile contractante să nu fie pusă într-o situație privilegiată față de celelalte părți și ca acordul ce se va negocia și organismul ce va lua naștere în baza lui să țină seama de principiile unanim recunoscute ale Cartei Națiunilor Unite.

Poporul român sprijină din toată inima lupta nobilă și neobosită a Uniunii Sovietice pentru interzicerea armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte arme de distrugere în masă, precum și pentru reducerea generală a înarmărilor. Poporul nostru își unește cu tărie glasul său cu glasul întregii omeniri iubitoare de pace care cere ca energia atomică să fie folosită în scopul construirii și al progresului omenirii și nu în scopul distrugerii și al războiului.

Recolte sporite de porumb

Țărani muncitori din comuna Beiu, raionul Giurgiu, au început recoltarea porumbului.

Țărani muncitori Soare Neculcea a obținut o producție medie la hectar de 2700 kg. porumb boabe, iar țărani muncitori Tudor Bălișanu 2300 kg. de porumb la hectar.

Aceste producții sporite se datorează faptului că țărani muncitori au lucrat pămîntul după sfatul agronomului. Ei au făcut arătura de toamnă, au îngrășat pămîntul cu gunoi de grajd, au semănat la timp și au făcut prașilele fără mușori. Țărani muncitori Soare Neculcea, sfătuit de agronomul de la punctul agricol, a făcut și polenizarea suplimentară pe 0,25 hectare.

Tot pînă la 23 septembrie în această comună s-au executat arături de însămîntare pe suprafața de 894 ha. din cele 1.200 ha. și 246 ha. ogor de toamnă.

ION MAFTEI

Brigadier la gospodăria agricolă colectivă „Zorile” — comuna Urecheni, raionul Tg. Neamt
decorat cu Ordinul Muncii clasa III-a.

XENOPONTE BANU

maistru în cultura orezului la gospodăria agricolă de stat din Brăila

Seamă în rînduri încrucișate

TURNU SEVERIN (red. ziarului „Dru-mul Socialismului”). — Muncitorii de la gospodăria agricolă de stat din Halinga, raionul Turnu Severin, au terminat prima pe raion muncile agricole din campania de vară și tot ei au început prima însămînțările de toamnă. De curînd, la secțiile Căzănești și Halinga au început însămînțările. Pînă în prezent, la ambele secții s-a însămînțat cu grîu în rînduri încrucișate o suprafață de 11 ha. Muncitorii și tehnicienii se străduiesc să facă însămînțările în bune condiții agrotehnice.

Prefață la volumul 7 al Operelor lui V. I. Lenin

Volumul al șaptelea cuprinde lucrările scrise de V. I. Lenin în perioada septembrie 1903—decembrie 1904.

În acest volum intră cartea „Un pas înainte, doi pași înapoi”, care a constituit pregătirea organizatorică a partidului bolșevic.

O parte însemnată a lucrărilor publicate în acest volum — „Relatare despre Congresul al II-lea al P.M.S.D.R.”, articolul „Un pas înainte, doi pași înapoi”. Răspunsul lui N. Lenin către Rosa Luxemburg”, cuvîntările și rezoluțiile la congresul Ligii din străinătate a social-democrației revoluționare ruse și la ședințele Consiliului partidului, proiectul apelului „Către partid”, broșura „Campania zembvelor” și planul „Iskrei” sînt înțelepte împotriva oportunistului organizatoric și tactic al menșevicilor și împotriva acțiunilor lor scioniste.

Scrisorile publicate în volumul de față — „Scrisoare către membrii C.C.”, „Către cîinci membri ai Comitetului Central”, „Scrisoare către agenții C.C. și membrii comitetelor P.M.S.D.R. care s-au pronunțat pentru majoritatea Congresului al

II-lea al partidului”, „Scrisoare către Glebov (V. A. Noskov)” — arată lupta lui Lenin împotriva împăciuitoarismului.

Lucrările: „Ce urmărim noi?”, „Către partid”, „Scrisoare către tovarășii”, înștiințare despre formarea Comitetului de Organizare și despre convocarea Congresului al III-lea ordinar al Partidului muncitoresc social-democrat din Rusia” scot la iveală conducerea de către Lenin a pregătirii Congresului al III-lea al P.M.S.D.R., a organizării Biroului Comitetelor Majorității și a ziarului bolșevic „Vperiod”.

Pentru prima oară au fost incluse în Operele lui Lenin următoarele documente, care se publică în volumul de față: „Declarație în legătură cu raportul lui Martov”, scrisoarea „Către redacția O.C. al P.M.S.D.R.” cu privire la plecarea lui Lenin din redacția „Iskrei”, proiectul de rezoluție cu privire la convocarea Congresului al III-lea al partidului și cea de-a IV-a cuvîntare a lui Lenin cu privire la editarea literaturii de partid, rostită în ședința Consiliului partidului, precum și înștiințare cu privire la constituirea Biroului Comitetelor Majorității”.

NAGY ZOLTAN

agronom de sector S.M.T.-Tg. Mureș

Recolte sporite de porumb

Țărani muncitori din comuna Beiu, raionul Giurgiu, au început recoltarea porumbului.

Țărani muncitori Soare Neculcea a obținut o producție medie la hectar de 2700 kg. porumb boabe, iar țărani muncitori Tudor Bălișanu 2300 kg. de porumb la hectar.

Aceste producții sporite se datorează faptului că țărani muncitori au lucrat pămîntul după sfatul agronomului. Ei au făcut arătura de toamnă, au îngrășat pămîntul cu gunoi de grajd, au semănat la timp și au făcut prașilele fără mușori. Țărani muncitori Soare Neculcea, sfătuit de agronomul de la punctul agricol, a făcut și polenizarea suplimentară pe 0,25 hectare.

Tot pînă la 23 septembrie în această comună s-au executat arături de însămîntare pe suprafața de 894 ha. din cele 1.200 ha. și 246 ha. ogor de toamnă.

ION MAFTEI

Brigadier la gospodăria agricolă colectivă „Zorile” — comuna Urecheni, raionul Tg. Neamt
decorat cu Ordinul Muncii clasa III-a.

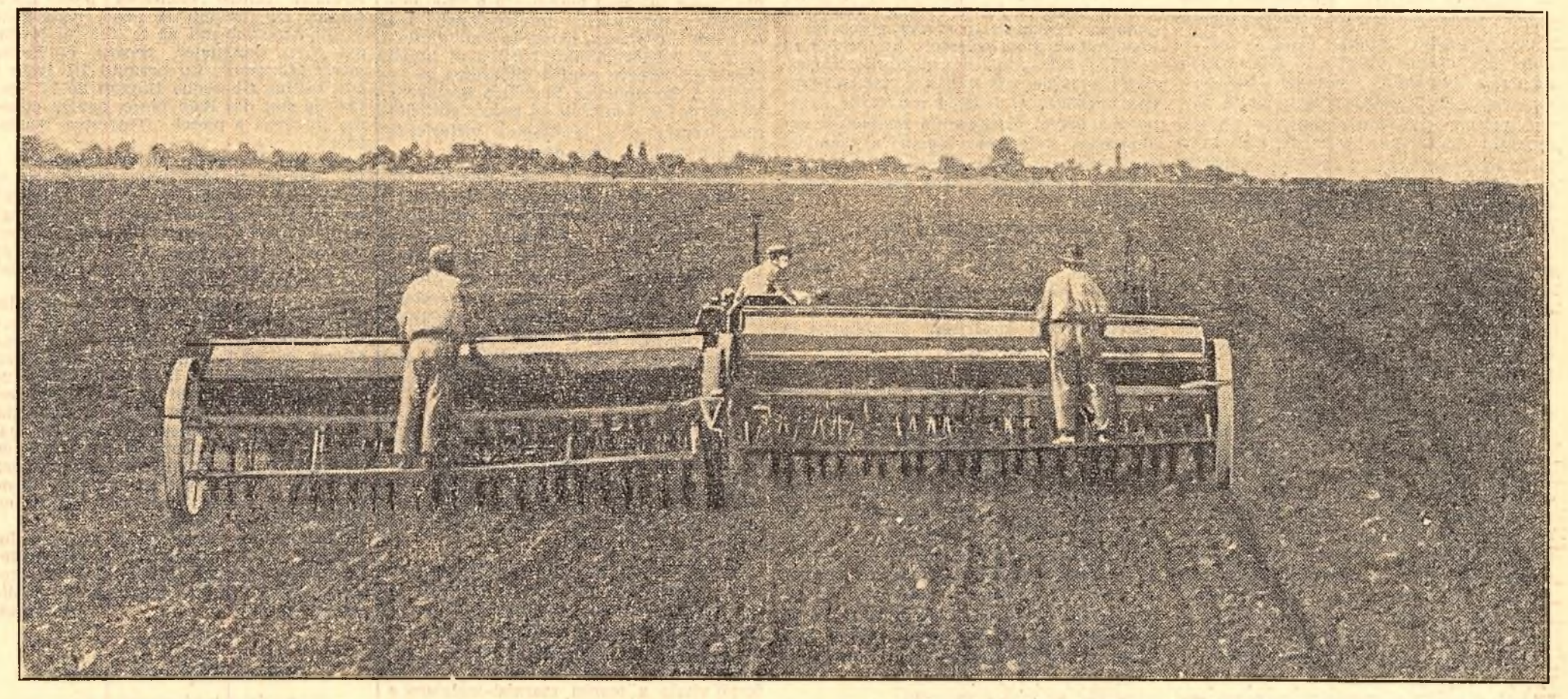
XENOPONTE BANU

maistru în cultura orezului la gospodăria agricolă de stat din Brăila

Seamă în rînduri încrucișate

TURNU SEVERIN (red. ziarului „Dru-mul Socialismului”). — Muncitorii de la gospodăria agricolă de stat din Halinga, raionul Turnu Severin, au terminat prima pe raion muncile agricole din campania de vară și tot ei au început prima însămînțările de toamnă. De curînd, la secțiile Căzănești și Halinga au început însămînțările. Pînă în prezent, la ambele secții s-a însămînțat cu grîu în rînduri încrucișate o suprafață de 11 ha. Muncitorii și tehnicienii se străduiesc să facă însămînțările în bune condiții agrotehnice.

Folosirea agregatelor complexe în agricultură asigură sporirea productivității muncii

Angajamentele mecanizatorilor de la S.M.T.-Făurel, regiunea Galați, luate în scrisoarea colectivă a muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și țăranelor din unele unități agricole socialiste și a țăranelor muncitori cu gospodării individuale din unele comune din regiunea Galați, prind viață.

În clișeu: Tractoristul Ivan Hanu de la S.M.T.-Făurel, ajutat de doi colectivști, executînd pe țarlălele gospodăriei colective din comuna Filimon Sîrbu semănatul grîului cu ajutorul unui agregat de 2 semănători cuplate la un tractor K.D.-35, realizează cîte 20 ha. zîlnic.

O dată istorică memorabilă

(Cu prilejul celei de-a 90-a aniversări a întemeierii Internaționalei I-a)

Cel 90 de ani care au trecut din ziua în care, la mitingul internațional al oamenilor muncii care a avut loc la 28 septembrie 1864 la Londra, a fost întemeiată Internaționala I-a, au arătat întreaga semnificație istorică a acestui eveniment de seamă pentru lupta clasei muncitoare în vederea eliberării sale.

Apariția Internaționalei I-a — Asociația Internațională a Muncitorilor — nu a fost un fenomen întâmplător. Ea a fost rezultat al dezvoltării largi și al avântului serios al mișcării muncitorești în țările europene și în S.U.A. la sfârșitul deceniului al 6-lea și începutul deceniului al 7-lea al secolului trecut, mai ales după criza economică mondială care se depășise în 1857. Acest eveniment a fost rezultat al creșterii nivelului de conștiință a muncitorilor înaintați și al activității neobosite pentru elaborarea și propagarea ideilor socialismului științific desăvârșite de întemeietorii acestuia — Marx și Engels — un rezultat al luptei lor pentru un partid cu adevărat revoluționar al clasei muncitoare, începând cu organizarea de către ei a „Ligi comunistilor” și cu publicarea „Manifestului Partidului Comunist”.

V. I. Lenin arată că Internaționala I-a a pus bazele unei organizații internaționale muncitorești chemate să-i pregătească pe muncitori în vederea asaltului revoluționar împotriva capitalismului. Asociația Internațională a Muncitorilor își a pus drept sarcină să unească într-o singură organizație forțele răzlețe ale muncitorilor din toate țările în vederea unei lupte comune pentru îmbunătățirea condițiilor lor de trai, pentru eliberarea lor economică și politică, tinzând să devină, după cum au spus Marx și Engels, „un exponent viu al comunității de interese a muncitorilor uniți”.

Organizatorul Asociației Internaționale a Muncitorilor, autorul tuturor documentelor ei programatice, conducătorul întregii ei activități politice și organizator al fost Karl Marx, „Manifestul constitutiv” al Internaționalei I-a, scris de Marx, este în adevăratul înțeles al acestui cuvânt un document programatic al mișcării muncitorești internaționale. El conține o profundă analiză a situației mișcării muncitorești după revoluția din 1848, a contradicțiilor și antagonismelor fundamentale ale societății capitaliste, a mizeriei crescânde a proletariatului — la un pol, și a bogăției crescânde — la celălalt. Cu o claritate genială sînt arătate în acest document viciile fundamentale ale capitalismului, în virtutea cărora o nouă dezvoltare a forțelor de producție aducea inevitabil contradicțiile sociale și agravaea antagonismele sociale.

În acest document, Marx a arătat în mod profetic că producția pe scară mare, care se desfășoară pe baze științifice, este pe deplin posibilă fără o clasă de muncitori care să exploateze munca muncitorilor salariați; că nu este nevoie ca unelele de muncă să fie monopolizate ca instrument de dominație asupra omului muncitor în scopul jefuirii lui. În acest document se proclamă din nou în mod solemn că cucerirea puterii politice a devenit marea datorie a clasei muncitoare. În „Manifestul constitutiv” este fundamentat sub toate aspectele caracterul internațional al organizației clasei muncitoare și al sarcinilor ei. O rezonanță foarte actuală au tezele potrivit cărora una din cele mai importante sarcini ale clasei muncitoare din toate țările este: „să cunoască secretele politicii internaționale, să controleze acțiunile diplomatice ale guvernelor proprii, să le zădărnicească la nevoie prin toate mijloacele de care dispune”.

Întreaga istorie a Internaționalei I-a (1864—1872) este istoria luptei încordate, înflăcărate a lui Marx și Engels și a partizanilor lor, al căror număr era la început foarte mic, pentru afirmarea principiilor socialismului științific în mișcarea muncitorească, pentru o adevărată organizație combativă a clasei muncitoare. În vederea luptei revoluționare, împotriva oricăror forme utopice, mic-burghize și altor forme de socialism, împotriva proudhonismului, bacușismului și lassalleenilor, care căutau să îndepărteze mișcarea muncitorească din centrul țării ale Europei de sarcinile ei diferite.

În mișcarea muncitorească și general-democratică din principalele țări europene exista pe atunci o situație complicată. Trade-unionurile engleze, în marea lor majoritate, urmau pe liberali. În Germania activitatea Internaționalei I-a era stinjenită de lassalleeni, care se aflau pe atunci în fruntea „Uniunii generale a muncitorilor germani”. În Franța organizațiile oamenilor muncii se aflau fie sub influența unor elemente burghize, fie sub influența proudhonismului. În Italia mișcarea muncitorească făcea primii pași — diferitele asociații muncitorești care existau acolo se aflau sub influența ideilor revoluționare ale burghez Mazzini. Rusia, după desființarea iobăgiei, în 1861, a pășit pe calea dezvoltării capitaliste, iar dezvoltarea capitalismului a avut loc în Rusia într-un ritm foarte rapid, a crescut numărul clasei muncitoare. În țara avea loc o mare invierare a mișcării democratice, răsună puternică propagandă a lui Cernișevski, luau ființă cercuri și organizații revoluționare secrete.

În aceste condiții complexe și variate care existau în diferite țări, crearea unei organizații internaționale cu adevărat combativă a clasei muncitoare, care să se călăuzească după principiile socialismului științific, necesita uriașii eforturi din partea lui Marx și Engels.

Fixându-și sarcina de a întări prin toate mijloacele Asociația Internațională a Muncitorilor, Marx a elaborat tactica și principiile organizatorice ale Internaționalei I-a, fără a face nici un fel de concesii oportunistului și frazeologului revoluționar și ducând o luptă înverșunată împotriva tendințelor sectare. Marx și Engels considerau că în interesul realizării unității clasei muncitoare trebuie să fie admisă participarea la Internațională și a trade-unionurilor engleze, și a proudhonistilor, și a lassalleenilor, și a reprezentanților celorlalte curente din mișcarea muncitorească. Aceasta a fost o tactică specifică și necesară care s-a verificat pe deplin în practică și a anticipat tactica luptei pentru unitatea clasei muncitoare, tactică ce are o importanță atât de decisivă în perioada istorică contemporană.

Sub conducerea lui Marx, Consiliul ge-

neral al Internaționalei I-a lua atitudine față de toate evenimentele europene și mondiale importante, exprimând poziția proletară față de aceste evenimente. În această direcție Marx a trebuit să biruie serioase greutăți și să învingă împotriva unor oameni care nu înțelegeau nici sarcinile Internaționalei, nici caracterul evenimentelor care aveau loc, nici caracterul de sine stătător al sarcinilor politice ale clasei muncitoare.

În 1867 a apărut volumul I al „Capitalului” de K. Marx, cea mai mare operă politico-economică, în care au fost dezvoltate legile apariției, dezvoltării și pierii societății capitaliste. Congresul Internaționalei I-a care a avut loc la Bruxelles curînd după aceea (1868) a propus muncitorilor tuturor țărilor să înceapă studiarea „Capitalului”.

Apariția Comunei din Paris — prima dictatură muncitorească în istoria omenirii — și întreaga ei activitate sînt legate de istoria și de activitatea Internaționalei I-a. Comuna din Paris a fost un adevărat vîlstar al Internaționalei I-a. Nu este de mirare că conducătorii și organizatorii Internaționalei I-a, Karl Marx, cu toate că se afla la Londra, a participat, în modul cel mai activ, cu energia care-l caracteriza la lupta proletariului parizian. El dădea sfaturi membrilor Internaționalei care aveau munci de conducere în cadrul Comunei (din păcate, ei n-au tradus în fapt o serie de sfaturi prețioase ale lui Marx). El explica muncitorilor și oamenilor muncii din toate țările marea sens istoric al evenimentelor de la Paris, care pe atunci erau departe de a fi fost limpede înțelese chiar de fâuritorii acestor evenimente. Marx a trimis în toate colțurile lumii citeva sute de scrisori despre evenimentele revoluționare din Franța.

Cînd a început războiul dintre Franța și Prusia, Consiliul general, în adresele din 23 iulie și 9 septembrie 1870 scrise de Marx, a făcut o analiză profundă a cauzelor războiului și a caracterului lui în diferite etape.

În adresa ei din 23 iulie, Internaționala saluta acțiunile de protest din timpul aceluiași timp muncitorilor francezi și germani împotriva acestui război și sentimentele internaționaliste exprimate în aceste acțiuni. Nu putem să nu cităm următoarele cuvinte remarcabile din această adresă care răsună deosebit de puternic în lumina întregii istorii europene ulterioare și în lumina evenimentelor din timpurile noastre: „...spre deosebire de societatea veche cu mizeria ei economică și nebunia ei politică, o societate nouă se infiripă, al cărei principiu internațional va fi pacea, pentru că în sinul fiecărei națiuni va domni același principiu — munca! Pionierul acestei societăți noi este Asociația Internațională a Muncitorilor”.

„Războiul civil din Franța” — creație nemuritoare a geniului lui Marx, în care sînt puse într-o lumină altă de via evenimentele dramatice din 1870—1871 și care conține o profundă caracterizare a mării semnificații istorice a Comunei din Paris — a fost scrisă de Marx ca apel al Internaționalei I-a către oamenii muncii din lumea întreagă.

După cum se știe, cu citeva luni înainte de proclamarea Comunei, Marx a prevenit pe muncitorii parizieni asupra nebușiei, arătînd că ea ar fi fost o nebușie. Atunci însă cînd insurecția din Paris a izbucnit, el a acordat o mare atenție mișcării largi populare a oamenilor muncii din Paris, deoarece el prețuia mai mult decît orice inițiativa creatoare a maselor revoluționare. În mișcarea revoluționară a muncitorilor parizieni, cu toate că ea nu și-a atins țelul și a fost de scurtă durată și netrainică, Marx a văzut o nouă experiență istorică de uriasă însemnătate — a maselor populare care înving în mizeria mondială de eliberare a clasei muncitoare. Pe baza experienței Comunei, Marx a dezvoltat mai departe învățătura sa despre stat și dictatura proletarietului, concluzia fundamentală la care a ajuns constînd în aceea că clasa muncitoare nu poate pur și simplu să pună stăpînire pe „vechea mașină de stat birocrat-militară”, ci trebuie s-o sfărme și să creeze un nou aparat de stat al său propriu. Lucrarea „Războiul civil din Franța” s-a încheiat cu următoarele cuvinte înflăcărate:

„Parisul muncitorilor, cu Comuna lui, va fi în vecei sărbătorilor ca vestitorul glorioș al unei societăți noi. Martirii lui sînt întipăriți pentru vece în marea inimă a clasei muncitoare. Călii lui au fost întinșate de pe acum de istorie la stîlpul infamiei de unde toate rugăciunile popilor lor nu pot salva”.

La două zile după căderea Comunei din Paris, la 30 mai 1871, Marx a dat citire acestei lucrări a lui în ședința Consiliului general, unde ea a și fost aprobată în unanimitate, fără dezbateri. La început ea a apărut sub semnătura membrilor Consiliului general, dar ulterior, cînd reacțiunea burgheză și feudală din țările europene a pornit o campanie furibundă, camolnicioasă și ipocrită împotriva Comunei din Paris și a Internaționalei I-a, Marx a declarat deschis că el este autorul acestui document.

Un mare interes prezintă Adresa din 11 iulie 1871 a Consiliului general al Internaționalei I-a către Comitetul central din New York al secțiilor Internaționalei din Statele Unite în problema comportării ambadorului american Washburne în timpul războiului civil din Franța. În adresa este demascată în termeni plini de minie activitatea criminală a acestui domn — precursor al bullitt-ilor și lodge-ilor de astăzi — care sub steagul unei „mediațiuni” între versalilei și comunarzi pune piedici comunarzilor și ajută pe versalilei. Rezultatul amestecului american, după cum se arată în adresă, a fost că în momentul cel mai critic apărarea Comunei „a fost paralizată timp de două zile”. Adresa cheamă pe membrii secțiilor să aducă la cunoștința poporului american aceste fapte, cu rugămîntea de a se pronunța dacă un asemenea individ este demn să fie reprezentant al republicii americane, care pe atunci avea f lume prestigiu de țară democratică.

Apelurile înflăcărate ale Internaționalei I-a intru apărarea Comunei din Paris, largă campanie internațională de protest, care s-a desfășurat sub conducerea ei după căderea Comunei, împotriva teroarei singeroase a burghezilor francezi, frica de

moarte pe care o resimea burghezia tuturor țărilor europene în fața primei dictaturi a proletariatului din istoria omenirii au atras Internaționala I-a și conducătorii ei ideologici, Karl Marx, una năprăznică a burgheziei, în numeroase țări au început a prigoni și împotriva secțiilor internaționale, iar în unele țări secțiile ei fost interzise și participarea la activitatea lor a fost declarată crimă împotriva statului. Dar toate aceste prigone din partea reacțiunii europene, toate interdicțiile și actele de violență n-au putut să de rezultate, deoarece mișcarea muncitorească nu mai putea fi nici desființată, nici interzisă. Dimpotrivă, și după ce Internaționala I-a și-a încheiat glorioasa ei activitate, mișcarea muncitorească a continuat să crească și să se întărească. Marxismul pătrundea tot mai adînc în conștiința păturilor largi ale maselor populare muncitoare.

Activitatea lui Marx și Engels în Internaționala I-a este un model de tactică de revoluționari-proletari în lupta pentru unirea tuturor forțelor clasei muncitoare, în lupta pentru educarea politico-ideologică a cadrelor conducătoare ale mișcării muncitorești în spiritul socialismului științific. El au oferit un model de largă activitate politică a organizației internaționale a clasei muncitoare, organizație care lua atitudine față de toate evenimentele mai importante ale epocii, demonstrînd astfel rolul politic independent pe care clasa muncitoare este chemată să-l aibă în treburile politice.

Este interesant să arătăm că Internaționala I-a avea de asemenea și o Secțiune rusă, care s-a format din grupul de emigranți revoluționari adepți ai lui Cernișevski. La cererea acestei secțiuni reprezentantului ei în Consiliul general a fost K. Marx. Secțiunea rusă din Internaționala I-a a dat lui Marx un mare ajutor în lupta împotriva bacușinilor.

Importanța istorică mondială a Internaționalei I-a constă în aceea că ea a fost prima organizație internațională — cu caracter de masă suficient de pronunțat pentru timpul acela — a clasei muncitoare, care și-a pus ca țel lupta pentru eliberarea sa. Internaționala I-a a avut un rol de neprețuit în răspîndirea ideilor socialismului științific în rîndurile mișcării muncitorești din țările europene și din S.U.A. Ca urmare a luptei desăvârșite de Marx și de Engels în perioada Internaționalei I-a împotriva diverselor forme de socialism mic-burghez și a curentelor anti-proletare din rîndurile muncitorilor, au fost obținute succese importante în statornicirea hegemoniei marxismului în mișcarea muncitorească.

Prin activitatea ei, prin influența ei în masele muncitorești, prin experiența ei. Internaționala I-a a creat condiții pentru nașterea ulterioară în toate țările a unor partide proletare de sine stătătoare. Lenin a dat o înaltă prețuire însemnătății istorice a Internaționalei I-a. „Ea este de neuitat scria Lenin. ea este veșnică în istoria luptei muncitorilor pentru eliberarea lor”.

Desăvîrșindu-și opera istorică, Internaționala I-a a cedat locul său unei epoci noi, care a fost marcată printr-o creștere înfinit mai mare a mișcării muncitorești în toate țările lumii prin crearea unor partide muncitorești de masă în principalele țări ale lumii.

Vorbind despre Internaționala a II-a, Lenin a arătat însă că ea s-a dezvoltat în largime și că acest fapt a avut drept consecință o coborîre a nivelului revoluționar al activității ei, o creștere extremă a oportunistului și șovinismului în rîndurile ei, ceea ce a avut ca rezultat falimentul alt de rușinos al Internaționalei a II-a.

Internaționala a III-a, Comunistă, a cărei istorie este în întregime și indisolubil legată de marile nume ale lui V. I. Lenin și continuatorului operei sale — I. V. Stalin, dezvoltînd tradițiile revoluționare ale Internaționalei I-a în noile condiții istorice — în epoca imperialismului și a revoluției proletare — a jucat un rol urias în unirea și întărirea partidelor comuniste care, sub influența Partidului Revoluției Socialiste din Octombrie, au luat ființă în majoritatea țărilor din lume, a jucat un rol imens în formarea liderilor mișcării muncitorești și propagarea ideilor comunismului. Ca urmare însă a creșterii acestor partide, a amplexării uriașe a muncii lor și a diversității condițiilor lor de activitate, conducerea acestor partide de la un singur centru a devenit cu neputință, și s-au impus noi forme de legătură între ele.

Toată istoria ultimelor decenii demonstrează marile triumf și marșul victorios al nemuritoare învîțături a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin.

Acum, cînd opinia publică democratică din lumea întreagă marchează a 90-a aniversare a întemeierii Internaționalei I-a de către Karl Marx, există în lume puternică și indestructibilă bastion al luptei clasei muncitoare pentru eliberarea sa — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, în care a fost construit cu succes edificul socialismului și se desfășoară victorioasă mișcarea înainte, spre comunism.

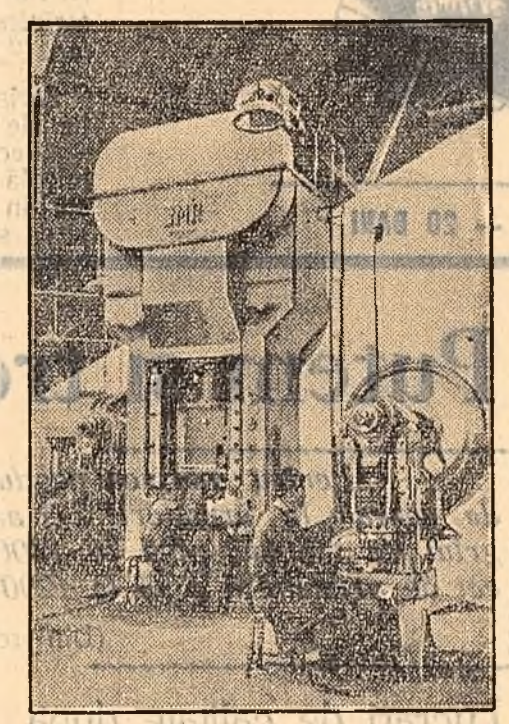
A 90-a aniversare a Internaționalei I-a coincide cu un eveniment atât de important al contemporaneității cum este adoptarea Constituției Republicii Populare Chineze de către Adunarea reprezentanților populari din întreaga Chină. Marea victorie a poporului chinez și succesele Republicii Populare Chineze constituie încă o dovadă vie a forței puternice și înșelătoare a ideilor nepieritoare ale marxism-leninismului, a ideilor internaționalismului proletar.

Acum există în lume puternicul lagăr al păcii, democrației și socialismului, care unește peste 900 milioane de oameni eliberați pentru todeauna de sub jugul capitalismului, uniți în jurul clasei muncitoare din aceste țări, călăuziți de ideile socialismului științific.

Neobșnuită și măreață este calea mișcării muncitorești din lumea întreagă în cei 90 de ani care au trecut de la întemeierea Internaționalei I-a. Ideile socialismului științific au reperțat în această perioadă istorică mărețe victorii. Marea forță vitală a teoriei marxist-leniniste a fost confirmată de istorie. Și nimic nu este în stare să împiedice viitoarea ei victorie în lumea întreagă!

Articol apărut în „PENTRU PACE TRĂINĂRĂ, PENTRU DEMOCRAȚIE POPULARĂ”, Nr. 39 (307).

Folosind tehnica sovietică

Fabrica de rulmenți din Moldova — una din cele mai moderne întreprinderi construite în ultimii ani — este înzestrată cu mașini și utilaje de înaltă tehnicitate, sosită din Uniunea Sovietică.

În clișeu: În atelierul de carcase de la fabrica de rulmenți din Moldova se lucrează la prese verticale sovietice pentru confecționarea carcaselor de rulmenți. (Foto Agerpres)

Sărbătorirea a 50 de ani de la nașterea scriitorului N. Ostrovski

Tineretul progresist din lumea întreagă găsește în eroii cărilor lui N. Ostrovski „Așa s-a călît oțelul” și „Născuți în furtună” pîde vii, luminoase. Figura lui Pavel Korceaghin continuă să fie un model pentru milioane de tineri din întreaga lume, însușindu-i la fapte mărețe.

În rîndurile tineretului nostru, romanul lui Ostrovski sînt printre operele cele mai cunoscute și mai iubite. Ele au apărut, în decursul anilor, în numeroase ediții și în tiraje însemnate. Romanul „Așa s-a călît oțelul”, de exemplu, a fost tipărit pînă acum în 6 ediții într-un tiraj total de aproape 100.000 de exemplare. Celălalt roman al lui Ostrovski, „Născuți în furtună”, rămas neterminat, a cărui primă parte a ieșit de sub tipar chiar în ziua înmormîntării autorului, a fost editat în țara noastră, în 1949, în 12.000 exemplare, iar în anul 1952 în 25.000 de exemplare. În planul de perspectivă al Editurii Tineretului se prevede tipărirea „Operei” lui N. Ostrovski în două volume cuprinzînd romanul „Așa s-a călît oțelul” și „Născuți în furtună”, precum și culegerea de „Scrisori și articole”.

Cu prilejul celei de a 50-a aniversări a nașterii lui N. Ostrovski, figura și creația marelui scriitor luptător vor fi evocate în cadrul unei serii de manifestări. Scriitorul Mihail Novikov, laureat al Premiului de Stat, a conferențiat, luni după amiază, în sala Dalles, despre „N. Ostrovski — un mare scriitor comunist”, iar marți seara a avut loc, în sala „Filimon Sirbu” din Capitală o adunare festivă organizată de Comitetul orașeneș U.T.M.—București. Joi 30 septembrie, la ora 19, va avea loc la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice din Capitală consultația „Ce vrei să știi despre scriitorul sovietic N. Ostrovski”. Consultația va fi dată de scriitorul Dumitru Mircea, laureat al Premiului de Stat. (Agerpres)

Ședința de închidere a concursului republican al tinerilor artiști

Luni seara, în sala Comedia a Teatrului Național „I. L. Caragiale”, a avut loc ședința festivă de închidere a concursului republican al tinerilor artiști, regișori și pictori scenografi, organizat de Ministerul Culturii. La festivitate au participat frunzați ai scenei noastre, oameni de artă și cultură, tineri artiști și studenți ai institutelor de artă.

Cu premiul I pentru cel mai reușit spectacol, în valoare de 10.000 lei, a fost distins spectacolul cu piesa „Liceeni” prezentat de Teatrul Național „I. L. Caragiale”. Premiul II în valoare de 8000 lei a fost acordat spectacolului cu piesa „Tineret și părinți” prezentat de secția mamegăria a Teatrului de stat din Baia Mare.

Premiul I pentru regie a fost acordat regiștorului Val Sîndulescu de la Teatrul Armatei pentru montarea piesei „Măsenca”, iar premiul II regie, regiștorului Virgil Sacerdoțeanu de la Teatrul Național „I. L. Caragiale” pentru realizarea piesei „Liceeni”. Cu premiul III regie a fost distins Gheorghe Harag de la Teatrul de stat din Baia Mare, pentru punerea în scenă a piesei „Tineret și părinți”.

Premiul II pentru pictori scenografi a fost acordat tinerilor Sanda Muscăscu de la Teatrul Muncitoresc C.F.R. Giulești, pentru decorurile realizate la piesa „Slugă la doi stăpîni”. Premiul III pentru pictori scenografi a fost atribuit lui Mihail Tofan de la Teatrul Național „I. L. Caragiale”.

Premiul I pentru actori a fost acordat tinerilor artiști Elena Sereda de la Teatrul Național „I. L. Caragiale”, Angela Albani de la Teatrul de stat din Sibiu, Vasile Nițulescu de la Teatrul Tineretului, Lorand Lohinchi de la Teatrul soviatic de stat din Tg. Mureș și Gheorghe Cișpeanu de la Teatrul Armatei. Au mai fost de asemenea acordate un număr de 6 premii II și 13 premii III pentru actori, mențiuni speciale pentru regie și mențiuni pentru actori care s-au distins cu prilejul acestui concurs.

Colectivul de tineri actori al Teatrului Național „I. L. Caragiale” a interpretat apoi piesa sovietică „Liceeni” de K. Trenev, care a fost viu aplaudată de publicul spectator. (Agerpres)

Noi unități comerciale

De curînd, în raionul Lenin din Capitală au luat ființă noi unități comerciale. Astfel, s-au deschis în cartierul Ferentari un magazin alimentar, pe strada Sebastian — un nou centru de desfacere a legumelor, iar în Piața Ferentari — un centru de carne.

Scrisori din asociațiile de producție ale țaranilor muncitori

Recolte bogate în asociația legumicolă

Era în toamna anului trecut, cînd membrii de partid Gyenge Stefan, Olah Petru și alții ne tot sfătuiu că ar fi bine să formăm în satul nostru o asociație legumicolă, care ne va ajuta să obținem recolte sporite și deci și venituri frumoase. Unii dintre noi ziceau că este bine așa, alții ziceau că n-aveam nevoie de asociație. După ce am avut câteva adunări populare, la care agronomul de la raion ne-a explicat pe îndelete roadele pe care le vom culege cultivînd în asociație legume și după ce membrii de partid și agitatori ne-au convins de același lucru, unii țărani muncitori, printre care și eu, ne-am hotărît să formăm asociația. Zi de zi, numărul membrilor asociației creștea. Chiar și unii țărani muncitori ca Holțer Ioan, Lovász Anton și Daniker Iosif, care la început nu erau hotărîți să vină în asociație, ni s-au alăturat. Și uite-așa, în scurt timp asociația număra 165 de membri, cu 54 ha. pămînt din cel mai bun. Ne-am ales atunci un comitet și un președinte, care să ne conducă munca. Nu era timp de pierdut. Trebuia pregătît terenul, apoi procurată sămînța etc. În scurt timp, pe terenul asociației s-au transportat peste 300 de tone gunoș putred de grajd, după care s-a făcut arat adînc cu tractorul Apoi, comitetul, ajutat de sfatul poporului și raionului, a procurat sămînța de care aveam nevoie. Pentru a se asigura răsădirile timpurii necesare pentru grădina irigată, paturile calde au fost făcute la un loc și au fost date în grija lui Mayer Anton, care se pricepe cel mai bine la grădinărie.

Se apropia primăvara. Membrii asociației făceau rînd pe rînd, ceea ce credeau că este mai bine și folositor pentru ei; unii au încheiat contract pentru a vinde legume fabricii de conserve „Refacerea” din Aradul Nou, alții cu cooperativa, iar alții le-au valorificat direct pe piața orașului.

Mai mult sprijin din partea organelor de partid și de stat

Încă din primăvara acestui an, eu și cu încă șase țărani muncitori am vrut să facem o întovășire. Sfatul popular și organizația de bază însă, în loc să ne sprijine, au lăsat totul baltă și nu s-au interesat de noi. Atunci, eu și cu un vecin de al meu, Gheorghe Ion, care am un lot de un hectar lingă lotul meu de 2 hectare, am hotărît să lucrăm pămîntul cu mașinile și cu tractoarele de la S.M.T. Am destîlnăit haturile care despărteau loturile noastre și am făcut mușuroie de pămînt la capătul lor. Am arat suprafața de 3 ha. cu tractoarele S.M.T.—Drăgășani, însămînțînd-o cu porumb. La semănat, am folosit semănătoarea închiriată de la cooperativa din comună. În ceea ce privește muncile de întreținere, noi am făcut trei pragșale, așa cum arată regulile agrotehnice, folosindu-ne de praștoare și de sapă. Porumbul nostru este acum cel mai bun. Fiecare fir are 2—3 stîlțule. După cum se prezintă recolta, noi vom re-

colta 2200—2300 kg. porumb la hectar, iar ceilalți țărani muncitori — numai 1500—1600 kg.

Mulți țărani muncitori ne-au vizitat porumbul și au văzut cu ochii lor recolta bogată pe care am obținut-o, lucrînd pămîntul împreună. Mulți ne-au spus chiar că în toamna aceasta se vor asocia și ei pentru a lucra în unire pămîntul.

Dacă am fi fost sprijiniți de către comitetul raional de partid și de sfatul popular de la raion, s-ar fi asociat mai mulți țărani muncitori. De aceea, propun — așa cum se arată și în proiectul Directivelor Congresului — ca organele de partid și de stat să sprijine dorința țaranilor muncitori care se asociază să lucreze pămîntul în comun, în vederea sporirii producției agricole.

MAYER IACOB
țaran muncitor din comuna Lîvada,
raionul Arad

CONSTANTIN M. NISTOR
țaran muncitor din comuna
Oporelu, raionul Slatina

Pe urmele scrierilor nepublicate

Sezisi date spre „rezolvare” celor criticiți

La sfîrșitul lunii noiembrie a anului trecut, tovarășul David Ștefănescu, funcționar la întreprinderea din București, a trimis redacției o scrisoare, prin care semnală o serie de lipsuri din cuprinsul raionului „Nicolae Bălcescu”. În scrisoare se arată, concret, că în piața și în hala „Progresul” printre salariații din comerț de stat sînt unele elemente necinstite, care se dedau la tot felul de afaceri murdare pe spinarea cumpărătorilor: vind carne și alte produse alimentare cu lipsă la cîntar, încasează supraprețuri etc. Organele de control nu iau măsurile corespunzătoare. Tovarășii din comitetul executiv al sfatului popular raional, în loc să tragă la răspundere organele de control care fac treabă de mîntuială, în loc să ia măsurile care să ducă la eliminarea din comerț a afaceriștilor, tolerează această situație condamnabilă. Au fost cazuri — se arată în scrisoare — cînd vicepreședintele și secretarul comitetului executiv au fost martori ai hoțiilor ce se făceau la vinzarea unor pășări. La cererea cumpărătorilor păgubiți au însărcinat pe inspectorul de la Direcția piețelor, care se afla acolo, să confrunte facturile cuprinzînd cantitatea de păsări aduși și vîndută în hală, cu banii aflați în casă. Inspectorul de la Direcția piețelor a făcut o anchetă superficială fără nici un rezultat.

În scrisoarea sa, tov. D. Ștefănescu mai semnală că terenul din piață, unde producătorii agricoli își desfac produsele, ar trebui pavat, mai ales că materialul necesar pentru o astfel de lucrare există în scarior în piață. Cînd ploaia, se arată în scrisoare, tot terenul e numai apă și noroi.

Redacția a trimis această sesizare tovarășului președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular al Capitalei spre cercetare și luarea măsurilor. Urma ce redacția să primească răspuns asupra constatărilor făcute și măsurilor luate. S-au scurs de atunci mai bine de 9 luni de zile și ziarul n-a primit însă nici un răspuns din partea Comitetului executiv al Sfatului popular al Capitalei.

E drept că, spre sfîrșitul lunii februarie 1954, redacția a primit un răspuns la această scrisoare, dar tocmai de la... organul criticat, adică de la Sfatul popular al raionului „N. Bălcescu”. Răspunsul acesta era însă făcut de ochii lumii.

Redacția ziarului a cercetat pe teren felul în care a fost rezolvată scrisoarea tovarășului D. Ștefănescu. Cercetările au scos la iveală modul birocratic în care sînt tratate și rezolvate sesizările oamenilor muncitori de către Comitetul executiv al Sfatului popular al Capitalei. Multe din scrisorile adresate comitetului Sfatului popular al Capitalei nu ajung în mîna acestora, ci se opresc la secretariatul Sfatului popular al Capitalei (directorul Mihail Huberi), care le dirijează către diferite secții. Așa s-a întîmplat și cu scrisoarea tovarășului D. Ștefănescu. Fără a citi cu atenție cele arătate în scrisoare, secretariatul a trimis-o în întregime secției comerciale care, la rîndul său, a inapoiat-o, nerezolvată, secretariatului. Acesta a trimis-o atunci spre rezolvare tocnai organului criticat, adică Comitetului executiv al Sfatului popular raional „N. Bălcescu”. Încalcînd astfel principiul de mult stabilit, că nu se trimit scrisori spre rezolvare organelor sau persoanelor criticate. O dovadă a felului superficial cum se ține evidența unor scrisori de către secretar-

riatul Comitetului executiv al Sfatului popular al Capitalei e faptul că scrisoarea a fost trimisă la Sfatul popular raional „N. Bălcescu”, fără a fi trecut în registrul de ieșire.

Ce s-a întîmplat cu scrisoarea la Sfatul popular raional „N. Bălcescu”? Din mîna tovarășului Gh. Marinescu, președintele comitetului executiv, ea a ajuns în mîna celor criticiți: M. Rusu, vicepreședinte, și Gh. Eftimie, secretar al comitetului executiv.

Scrisoarea a fost dată spre cercetare, de către secretarul comitetului executiv, tovarășului P. Ghizdăreanu, inspector al secției comerciale raionale. Acesta s-a deplasat la fața locului, unde a luat săgătură numai cu responsabilul pieței și cu I. Tîrnăse, inspector în scrisoare. Referatul care fusese criticat în scrisoare, referatul înțocmit l-a înaintat tot unuia din cei criticiți, secretarul comitetului executiv, care l-a reținut timp de aproape o lună și jumătate pentru a-l „definitiva”.

După „definitivarea” Sfatului popular al raionului „N. Bălcescu” trimite redacției răspunsul semnat de tov. Gh. Marinescu, președintele comitetului executiv al sfatului popular raional. În răspuns sînt oclite o serie de probleme ridicate în scrisoare. Răspunsul prezintă situația — în ceea ce privește buna deservire a consumatorilor — ca imbecilități, deși aproape toate lipsurile semnalate de tov. D. Ștefănescu mai dănuie și azi în piața și în hala „Progresul”. Se pare că le-a fost pește puteri tovarășilor din conducerea Sfatului popular raional „N. Bălcescu” să analizeze și să scoată la iveală cu simț de răspundere lipsurile pe care le au, să tragă la răspundere și să ia măsuri împotriva celor vinovați.

În ceea ce privește pavatul pieței și problemele de ordin cultural despre care era vorba în scrisoare, răspunsul nu suflă nici o vorbă, ca și cum Sfatul popular raional „N. Bălcescu” n-ar avea nici în clin nici în mîncă cu astfel de probleme.

Trebuie subliniat că Comitetul executiv al Sfatului popular al Capitalei nu cunoaște felul în care s-a „

VIAȚA DE PARTID

Să asigurăm înzestrarea tehnică a agriculturii!

Zilele acestea, comuniștii din organizația de bază de la uzinele „Semănătoarea” din Capitală au dezbătut, în cadrul unei adunări generale, proiectul Statutului modificat al P.M.R. Membrii de partid care au luat cuvântul și-au exprimat aprobarea deplină față de proiectul Statutului modificat, afirmându-și hotărârea de a lupta pentru ridicarea la un nivel mai înalt a muncii de partid, în așa fel încât colectivul să aducă o contribuție tot mai puternică la îndeplinirea proiectului de Directive al Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani.

Dezbaterea proiectului Statutului modificat în organizația de bază de la uzinele „Semănătoarea”

de partid, printre care tov. Constantin Rogoveanu, președintele comitetului de întreprindere, n-au participat la cercurile sau cursurile la care s-au înscris; tov. Nicolae Sera, organizatorul de partid de la secția țimplărie, își căuta de lucru tocmai în orele de curs. Cum vor putea acești tovarăși, care subapreciază importanța ridicării nivelului lor politic și ideologic, să explice masei largi a muncitorilor și tehnicienilor politica partidului și să-i mobilizeze la îndeplinirea ei? Anul acesta, încălzirea membrilor de partid în diferite cursuri, precum și complexitatea cadrelor de propagandă și-au făcut cu totul mai dificilă. Este însă necesar ca biroul organizației de bază să acorde cea mai mare atenție bunului mers al învățământului de partid.

Numerosi vorbitori au cerut biroului organizației de bază să stimuleze mai puternic autocritica și critica de jos, să educe membrii de partid în spiritul luptei neîmpăcate împotriva lipsurilor și greșelilor din muncă, împotriva mulțumirii de sine.

Între altele, s-a arătat că secția prelucretoare, din care face parte și maestrul Ion Bătrineanu, membru de partid, a deținut, timp de două luni, drapelul de secție frunțaș pe uzină. În luna august însă, această secție a pierdut drapelul din pricina faptului că tov. Bătrineanu, care este și membru al comitetului sindical de secție, a dat dovadă de mulțumire de sine și nu s-a străduit să stimuleze din partea muncitorilor de a dezvolta succesele obținute în producție.

Acest lucru a avut urmări dintre cele mai proaste — a spus stăngarul Izu Rotenștein. Secția noastră de montaj, care primește materiale și piese de la secția prelucretoare, este nevoită să lucreze în „asalt” în această lună. Aceasta e una din cauzele pentru care unele secerători-legători nu corespund din punct de vedere al calității.

Membrii și candidații de partid au acordat o deosebită importanță dezbaterii prevederilor din proiectul de Statut privind sarcinile organizației de bază în legătură cu mobilizarea maselor din întreprindere pentru îndeplinirea planului de producție, pentru întărirea disciplinei în muncă și dezvoltarea întrecerii socialiste.

Tov. Marin Paraschiv, secretarul comitetului de întreprindere, a arătat că deși organizația de bază a obținut unele succese în dezvoltarea întrecerii socialiste, în unele locuri, cum ar fi la secțiile prelucretoare și sculărie, întrecerea are un caracter formal. La secția prelucretoare, de pildă, confirmarea frunțașilor în producție se face numai după criteriul depășirii sarcinilor cantitative de plan și după câștigul realizat de muncitori. În felul acesta, eforturile muncitorilor nu sunt îndreptate spre îmbunătățirea calității mașinilor agricole, spre realizarea de economii.

— Noi, comuniștii din comitetul de întreprindere — a spus în continuare vorbitorul — a spus în esență de această situație, dar nici biroul organizației de bază, în frunte cu secretarul său, tov. Aurel Stancu, nu ne-a tras la răspundere și nu ne-a îndrumat cum să organizăm temeinic întrecerea.

„Formalismul în întrecerea socialistă — a spus maestrul comunist Rudolf Telesz — este caracterizat în uzina noastră și prin lipsa de preocupare a biroului organizației de bază și a comitetului de întreprindere pentru răspindirea sistematică a metodelor înaintate. Deși crește continuu interesul muncitorilor pentru însușirea experienței înaintate, metodele specifice de înaltă productivitate nu sunt extinse sistematic. Așa se face că din zecile de strun-

gari, numai 18 aplică metoda de așchiere rapidă Bikov-Bortkevici.

Alături de vîrșnici, în uzină lucrează și numeroși tineri. Iată de ce prevederea din proiectul de Statut privind sarcinile organizației de bază cu privire la ridicarea calificării profesionale a tineretului, la asigurarea conducerii și îndrumării sistemice a organizației U.T.M., a fost pe larg discutată în adunarea organizației de bază.

Tinerii veniți din școlile profesionale — a subliniat tov. Victor Olaru, secretarul comitetului U.T.M. din uzină — sînt sprîjiniți de numeroși membri de partid și-și largesc cunoștințele. Tînărul turnător Dumitru Costache, ajutat îndeaproape de maestrul comunist Paraschiv Mateescu, reușește să obțină, în fiecare lună, o producție dublă față de sarcinile de plan. Asemenea exemple sînt nenumărate în uzina noastră. Totuși, unii membri de partid, cum este tov. Teodor Zotta, de la secția secerători-legători, nu înțeleg întotdeauna să folosească metodele cele mai bune de educare a tinerilor. În această secție a existat o brigadă de calitate a tineretului, condusă de utemistul Dumitru Sibianu. Totuși, în urmă cu câteva săptămîni, tov. Zotta a vrut să dizolve brigada, deși în direcția îmbunătățirii calității secerătorilor-legători mai avem multe de făcut. A fost nevoie să intervină biroul organizației de bază, pentru ca brigada să-și poată continua activitatea.

Tov. I. Dorobanțu, directorul întreprinderii, s-a ocupat de prevederea proiectului de Statut, cu privire la dreptul de control al organizațiilor de bază din întreprindere asupra activității administrației.

„În uzina noastră — a spus el — organizația de bază exercită dreptul de control asupra activității administrative, fie prin participarea directă a membrilor biroului la analiza diferitelor probleme, fie cerind conducerii întreprinderii rapoarte periodice. Socotesc însă că controlul asupra activității administrative a fost uneori unilateral, biroul organizației de bază mîrgîndu-se să controleze îndeplinirea sarcinilor de plan și neglijînd adesea alte probleme importante, cum ar fi introducerea principiului gospodăririi socialiste în sectoarele productive, rentabilitatea întreprinderii, prețul de cost etc. În uzină sînt sectoare, cum este acela al pilelor, care au încă o regie de fabricație mare; în alte sectoare, ca în cel de montaj, de pildă, nu se păstrează întotdeauna o corelație justă între creșterea volumului producției și creșterea fondului de salarii. Aceasta duce la faptul că uzina nu-și poate îndeplini de multe luni sarcina de reducere a prețului de cost.

În lumina prevederilor proiectului de Statut, tov. I. Dorobanțu a cerut ca controlul exercitat de organizația de bază asupra activității administrative să cuprindă atît problemele producției, cît și cele ale gospodăririi întreprinderii.

Din dezbateri a reieșit că munca de partid în uzină putea fi dusă la un nivel mai înalt dacă comitetul raional de partid „Gh. Gheorghiu-Dej” ar fi dat un mai mare sprijin biroului organizației de bază. Printre altele, s-a arătat că deși uzina rămăsese în urmă cu planul în primele luni ale acestui an, nici un activist din partea comitetului raional n-a participat la desele ședințe de analiză făcute de conducerea uzinei împreună cu organizația de bază. Zrea puțin a urmărit și a controlat comitetul raional de partid și felul cum se desfășoară învățămîntul de partid.

Dezbaterea proiectului Statutului modificat în organizația de bază de la uzinele „Semănătoarea”, analiza temeinică a muncii de partid în lumina prevederilor proiectului au arătat că membrii de partid sînt hotărîți să îndeplinească sarcinile partidului muncind cu însuflețire pentru lichidarea lipsurilor din muncă, pentru îndeplinirea cu cinste a sarcinilor de răspundere ce stau în fața lor.

L. ȚINTEA

Miting cu prilejul încheierii Conferinței mondiale a muncitorilor din industriile chimică, similare și petrol

Ploești (Agerpres). — Marți după-amiaza a avut loc la Ploești un mare miting cu prilejul încheierii lucrărilor Conferinței mondiale a muncitorilor din industriile chimică, similare și petrol.

În piața I. V. Stalin, unde a avut loc mitingul, zeci de mii de muncitori petroliști și oameni ai muncii din industriile chimică și similare au salutat în mijlocul lor pe participanții la Conferință.

Mitingul a fost deschis de tov. Alexandru Vernescu, președintele C. C. al Sindicatului muncitorilor din industria petrolului a U.R.S.S.

Uniunea internațională nou creată — a spus el — va uni forțele celor ce muncesc din industriile chimică, similare și petrol în lupta împotriva jugului monopolurilor imperialiste și va ridica și mai sus steagul internaționalismului proletar.

A luat apoi cuvîntul Osvaldo Calveti (Franța). Lucrările Conferinței și caldă primire pe care ne-au făcut-o muncitorii romîni — a spus el — ne arată nouă, muncitorilor francezi, că lupta noastră nu este izolată.

În numele muncitorilor din industria petroliferă din R.P. Chineză a vorbit Sun Wei-cun.

După ce a vorbit apoi un reprezentant al muncitorilor petroliști din Iran, a luat cuvîntul în numele muncitorilor din țările Americii Latine, Maximiliano Garcia (Venezuela), care a spus: „Noi am venit din țări bogate, unde se găsește tot ce trebuie pentru ca popoarele noastre să trăiască ferice. Imperialismul străin exercită o dominație economică și politică care împiedică dezvoltarea industriei noastre și îmbunătățirea condițiilor de viață ale popoarelor noastre.

Muncitorii din America Latină își exprimă în fața dvs. hotărârea ca nici o bogăție din țările noastre să nu servească planurilor ațătorilor la un nou război!”

Au vorbit apoi R. N. Kaul (India), Rapardy Sisumang (Indonezia) și Marino Ferrario (Italia).

Mile de participanți la miting au manifestat îndelung pentru Federația Sindicală Mondială, pentru Uniunea internațională a sindicatelor muncitorilor din industriile chimică, similare și petrol, pentru prietenie între popoare, pentru pace.

Spectacol dat de Ansamblul Armatei Populare Chineze de Eliberare

Vineri 1 octombrie, la ora 16,30 va avea loc pe stadionul „23 August” un spectacol prezentat de Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare.

Biletete se găsesc la C.D.B., str. Academiei 3, telefon 3.45.75, precum și la incasatorii de tramvaie.

Gală de filme chineze

Marți seara a avut loc la Casa Ziaristilor o gală de filme chineze. Aribastor R. P. Chineză la București a prezentat filmele „Întreceri sportive naționale” și „Poarta Nr. 6”.

Filmele au fost primite cu căldură de asistență.

Pentru cursurile serale de partid

În Editura de Stat pentru Literatură Politică a apărut cartea „În ajutorul celor ce urmează cursurile serale de partid de la orașe și sate”. Volumul cuprinde 12 teme care urmează a fi studiate în decursul a doi ani de învățămînt.

Cronica evenimentelor internaționale

O nouă conferință a adeptilor reinvierii Wehrmachtului

Eri s-a deschis la Londra conferința celor nouă țări apusene S.U.A., Anglia, Franța, Germania occidentală, Italia, Canada, Belgia, Olanda și Luxemburg — consacrată examinării noulor planuri de reînarmare a Germaniei occidentale, după eşuarea așa-zisei „comunități defensive europene”.

Popoarele europene și covârșitoarea majoritate a opiniei publice de pretutindeni își exprimă dezaprobarea hotărîții și indignarea cea mai vie față de telurice conferințe, văzînd în însăși convocarea ei o amenințare împotriva păcii în Europa și în lume. Faptele arată însă că, în zilele noastre, sub influența luptei, ca și popoarele, înfăptuirea planurilor vrăjmașe păcii și securității internaționale se lovește de greutăți tot mai mari.

„Aceste greutăți se ogîndesc în divergențele care există între principalii participanți la conferința de la Londra. „Miștrii afacerilor externe — a scris în anulul conferinței publicația săptămînală londoneză „Economist” — vor veni cu o înfățișare îngrijorată și cu gânduri întunecate... Ei se vor întîlni într-o atmosferă sumbră de neîncredere reciprocă a guvernelor unul față de altul, care s-a ivit de la 30 august (adică din ziua respingerii tratatului „comunități defensive europene” de către parlamentul francez N. R.)” Trebuie subliniat însă că aceste divergențe nu se referă la scop — adică la reînarmarea Germaniei occidentale — ci la metodele de realizare a scopului. Statele Unite stau pe poziția reînarmării imediate a Germaniei occidentale, prin admiterea ei directă și necondiționată în blocul nord-atlantic — unde dătează Washingtonul.

La Londra Dulles este ferm sprijinit de conducătorii cilei revanșarde de la Bonn, Adenauer. Acesta se arată foarte nerăbdător să audă din nou tropăiul cizmelor soldățești pe pămîntul Germaniei occidentale și să revizuiască din nou condițiile ultimelor evenimente au arătat că poziția sa în această parte a Germaniei este din ce în ce mai subredă. Chiar în acestunul conferinței de la Londra în Germania occidentală s-au produs mai multe manifestări ale opiniei publice ostile politicii și proiectelor lui Adenauer. Congresul Sindicală Mondială, pentru Uniunea internațională a sindicatelor muncitorilor din industriile chimică, similare și petrol, pentru prietenie între popoare, pentru pace.

La Londra Dulles și Adenauer cer ca chestiunea „dupălului” Germaniei occidentale de a se reînarma să fie pusă pe primul plan. Tocmai de aceea, la cererea și sub presiunea lor, conferința nu ține numai ședințe plenare la care iau parte toți participanții dar și ședințe restrînsse la care iau parte numai miniștrii de externe ai S.U.A., Angliei, Franței și Germaniei occidentale și la care se discută modalitatea de așa-zisă restituire a suveranității (adică de reînarmare a Germaniei occidentale).

În intervalul scurs între eșecul „comunității defensive europene” și convocarea conferinței de la Londra, Anglia a încercat să profite de situația confuză creată în tabăra adeptilor reinvierii militarismului german pentru a smulge conducerea acțiunii de remilitarizare a Germaniei occidentale din mâinile Statelor Unite și pentru a-și întări pozițiile pe continentul european. Tocmai de aceea Eden a lansat planul lui de reînarmare a Germaniei occidentale în cadrul pactului de la Bruxelles (cunoscut și sub numele de „Uniunea apuseană”) la care participă Anglia, Franța, Belgia, Olanda și Luxemburg și în care rolul conducător este jucat de Anglia. Numai sub presiunea Statelor Unite exercitate în perioada de pregătire a conferinței de la Londra, Anglia a admis ca intrarea Germaniei occidentale în „Uniunea apuseană” să aibă loc simultan

cu admiterea ei în coaliția Atlanticului. Guvernul englez se numără printre adeptii cei mai sfârșitori ai reînarmării Germaniei occidentale. Cu toate acestea el nu este dispus să se angajeze prea mult „pe continent” în vederea limitării și controlării acestei reînarmări, așa cum cere guvernul francez. Totodată guvernul englez nu poate ignora faptul că în Anglia curentul opiniei publice care se pronunță împotriva reinvierii militarismului german este din ce în ce mai puternic. Din acest punct de vedere este semnificativ votul dat ieri la congresul partidului laburist englez, unde rezoluția care aprobă reînarmarea Germaniei occidentale a fost votată cu o majoritate infimă, într-unul împotriva ei peste 3 milioane de voturi.

Delegația care, la conferința de la Londra, trebuie să țină cel mai mult seama de presiunea opiniei publice din țara sa, este însă delegația franceză. Într-adevăr, la Londra Franța se găsește în fața reinvierii primejdiei care i-a adus de două ori, în decursul unei singure generații, dezastrul național al unei cotropiri străine: militarismul german. Primum ministru francez, Mendès-France, care în alte chestiuni a acționat potrivit intereselor Franței, pare hotărât să limiteze a reînarmarea la nivelul de înfrîmîntele istoriei și nici de adevăratul sens al votului Adunării Naționale Franceze care, odată cu tratatul „comunități defensive europene”, a respins de fapt însuși principiul remilitarizării Germaniei occidentale. Acum Mendès-France se declară gata să accepte reinvierea militarismului german. El consideră însă că nu se poate întoarce de la Londra fără a obține unele „garanții” cu privire la amploarea remilitarizării Germaniei occidentale, chiar dacă aceste „garanții” nu sînt de fapt decît iluzorii. Trebuie să se știe că în prezent în Franța există un organism care să stabilească amploarea și limita înarmării țărilor participante, inclusiv a Germaniei occidentale, și care totodată să exercite „un control” al aplicării acestor măsuri. În afară de aceasta, după cum afirmă revista „Economist”, Mendès-France nu consideră că în legătură cu reînarmarea Germaniei occidentale trebuie luată o hotărîre prea rapidă, deoarece există riscul, ca o asemenea hotărîre să nu fie acceptată de parlamentul francez.

Dar tocmai aci se află nodul divergențelor între participanții la conferința de la Londra. Dulles și Adenauer nu acceptă nici o întîrziere și nici o limitare a reînarmării vestgermane. Domnește impresia că se relatează agenția americană „United Press” în prezenta conferinței — că planul lui Mendès-France ar pune Germania occidentală într-o cămașă de forță, ceea ce este inacceptabil. „Reprezentanți oficiali americani — transmite această agenție — au declarat că S.U.A. vor o rezolvare engros în ce privește Germania occidentală... ei au declarat că, în cazul cînd nu se va găsi un plan satisfăcător de reînarmare a Germaniei, S.U.A. vor propune un nou plan, fără Franța!”

Presiunile exercitate de cercurile conducătoare americane asupra guvernului francez au sporit la maximum în zilele din preajma conferinței de la Londra. Aceste presiuni au luat diferite forme, de la perindarea la Paris a numeroase persoane oficiale americane, pînă la amenințările fățîșe rostite de Dulles în ultimele zile cu privire la suspendarea „ajutorului” american pentru Franța, în caz că la Londra nu se va ajunge la un acord.

Dar orice ar face adeptii reînarmării Germaniei occidentale și orice hotărîri ar impune ei la conferința de la Londra este sigur că ei nu pot opti creșterea luptei popoarelor Europei împotriva primejdiei reinvierii militarismului german pentru triumful marilor idei a uniunii principalelor sarcini ale partidului și guvernului în domeniul construcției economice organizarea creșterii puternice a producției agricole în viitorii 2-3 ani, asigurarea unei abundențe de produse necesare ridicării continue a nivelului de trai al oamenilor muncii din țara noastră.

Într-adevăr, Expoziția Agricolă Unională este nu numai o mărturie a grandioaselor succese ale poporului sovietic, ci și o universitate a experienței înaintate pentru cei ce lucrează pe tărîmul agriculturii în țările de democrație populară, un exemplu viu și convingător pentru toate popoarele.

Expoziția are o valoare instructivă deosebită pentru poporul nostru care, sub conducerea partidului, luptă pentru realizarea sarcinilor privitoare la ridicarea agriculturii, pentru transpunerea în viață a vîitorului Directive ale celui de al doilea Congres al P.M.R. Ea ne arată la ce nivel înalt poate fi ridicată producția agricolă în condițiile socialismului, și învață cum să organizăm munca, ce metode și mijloace să folosim pentru a mări producția agricolă la hectar și pentru a obține o înaltă productivitate în creșterea animalelor.

Rezultatele obținute de oamenii sovietici și prezentate în expoziție ne arată că și oamenii muncii din agricultura noastră pot obține asemenea succese dacă folosesc metodele de gospodărie socialistă, tehnica pe care le-o pune la dispoziție statul democrat-popular, cuceririle științifice și practice agricole înaintate din U.R.S.S. și de la noi. A populariza cit mai larg realizările agriculturii sovietice, a face ca aceste realizări să fie cunoscute în fiecare gospodărie agricolă de stat, gospodărie colectivă, S.M.T., întovărășire, în fiecare gospodărie țărănească individuală din țara noastră este o necesitate imperioasă în lupta pentru dezvoltarea agriculturii. În realizările prezentate la Expoziția Agricolă Unională noi vedem ogîndirea viitorului înflorit al agriculturii în Republica Populară Romînă.

A. CERNEA

Cea mai înaintată agricultură din lume

Vizitînd Expoziția Agricolă Unională

Împreună cu delegația romînă invitată la festivitatea de deschidere am vizitat Expoziția Agricolă Unională de la Moscova. Această grandioasă expoziție, după mărturia numeroșilor vizitatori străini, este cea mai mare din lume. Prin varietatea și prin bogăția materialului cuprins, ea reprezintă o ogîndă a marilor realizări ale agriculturii socialiste sovietice, o dovadă vie a faptului că agricultura U.R.S.S. este cea mai înaintată din lume. Pe o suprafață de 207 hectare sînt construite 76 de pavilioane, cu peste 3.700 de standuri bogat împodobite panouri, diorame și panorame, iar pe cele 25 de hectare cu culturi demonstrative, ca și în orîșelul zootehnic ce se întinde pe 40 de hectare, este prezentată, la o scară redusă, hără agricolă a Uniunii Sovietice, cu toate caracteristicile și varietățile ei, de la regiunile polare și pînă la cele subtropicale.

Frumusețea fără seamăn a arhitecturii pavilioanelor — expresie a bogăției creației naționale a popoarelor U.R.S.S., peisajele cu plantațiile de arbori, arbuști și flori, fîntînile arteziene, iluminăția feerică — creează un ansamblu pitoresc, unic ca frumusețe, care reflectă nivelul înalt material și cultural atîns de popoarele sovietice și se întîmpărăște pentru toată lumea în inimile vizitatorilor.

În cadrul acesta impunător sînt larg reprezentate roadele luptei pentru dezvoltarea agriculturii socialiste, care a smuls țărănimii sovietică din mizeria de veacuri și i-a dat puțință să pășască pe un drum al fericii, al vieții îmbelsugate și culte.

Pentru delegația romînă, vizitarea expoziției a constituit o adevărată școală a experienței înaintate, unde a putut învăța metodele prin care se poate asigura dezvoltarea multilaterală a agriculturii, modul de aplicare a ultimelor cuceriri ale științei agricole sovietice, modul de organizare și de cuprindere a problemelor agriculturii, ceea ce are o deosebită însemnătate mai ales în prezent, cînd toate eforturile noastre sînt îndreptate în vederea îndeplinirii prevederilor proiectului Directivei Congresului al II-lea al partidului

C. I. POPESCU ministrul Agriculturii și Silviculturii

cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani.

Ceea ce impresionează deosebit pe vizitator — care are nevoie de zile la rînd pentru a parcurge pavilioanele și cîmpurile expoziției — sînt cuceririle tehnicii și științei agricole celei mai înaintate, pe care le folosesc colhoznicii, tractoriștii din S.M.T., lucrătorii din sovhozuri, tehnicienii și inginerii, specialiștii în agricultură, pentru a obține realizări minunate, prezentate la această expoziție. Pavilionul „Mecanizarea și electrificarea agriculturii” este una din cele mai mari construcții ale expoziției, ocupînd o suprafață de 18.000 m.p. Lungimea drumului care trebuie parcurs pentru vizitarea acestui pavilion este de peste 4 km. În 26 de săli și pe 12 platforme sur cerul liber sînt expuse 1.200 mașini și mecanisme diferite, din cele mai moderne, fabricate în U.R.S.S. Tractoarele, mașinile de semănat, combinele, uzinele electrice mobile, nenumăratele mașini și aparate electrice, sute de mașini și unelte agricole au preluat asupra lor munca grea și oboseitoare pe care o făcea înainte mîna omului. Pe ogăvarele Uniunii Sovietice lucrează în prezent 1.260.000 tractoare convenționale de 15 H. P., 326.000 combine și milioane de alte mașini agricole. Acest uriaș parc de mașini a făcut cu puțință ca muncile de bază din agricultură să fie mecanizate aproape în întregime. Astfel, nivelul mecanizării arăturilor de toamnă pentru culturile de primăvară, care în 1940 era de 71%, s-a ridicat în 1953 la 100%, mecanizarea semănatului culturilor de toamnă, care în 1940, a fost de 53%, a ajuns în 1953 la 94%.

Înzestrarea agriculturii sovietice cu tehnica cea mai înaltă este baza progresului în agricultură și se datorează dezvoltării uriașe a industriei sovietice. Ilustrînd legătura dintre dezvoltarea industriei și agriculturii, fiecare pavilion republican sau regional arată uriașă transformare a Rusiei, într-un timp extraordinar de scurt, într-o puternică țară industrială de prim rang, cu o agricultură înaintată, fără pereche în lume.

În apropierea pavilionului mecanizării și electrificării agriculturii, vizitatorul intră într-o stațiune de mașini și tractoare model; stațiunea e de mărime naturală, cu toate construcțiile și mașinile necesare, cu o tabără de cîmp și cu un depozit de produse petrolifere. Ceva mai departe, standul S.M.T.-ului Diominskai, din cadrul expoziției, ilustrează în mod grăitor rolul S.M.T. în ridicarea producției la hectar și în dezvoltarea creșterii animalelor. În colhozurile din raza acestui S.M.T. sînt mecanizate toate muncile de cîmp, strîngerea și așezarea în stoguri a finului, însolizarea nutrețurilor, procesele grele de muncă la fermele zootehnice.

Tehnica înaintată prezentată sub toate aspectele la expoziție, experiența înaintată a mecanizatorilor sovietici arată că nu există proces de muncă, care să nu poată fi mecanizat; ea asigură creșterea foarte mare a producției și reducerea prețului de cost al produselor. În lumina celor văzute la Expoziția Agricolă Unională, apare și mai limpede justetea prevederilor proiectului Directivei Congresului al II-lea al P.M.R. care preconizează îmbunătățirea radicală a activității S.M.T.-urilor din țara noastră și ridicarea nivelului mecanizării agriculturii.

O altă caracteristică a acestei expoziții constă în faptul că prezentarea realizărilor nu se oprește la diagrame, tablouri, fotografii, ci este complexată cu materialele standurilor din interiorul pavilioanelor, cu cîmpuri demonstrative, grăjduri cu animale. Într-adevăr pot fi văzute aici 354 de soiuri de cereale, 2.300 specii de pomi fructiferi, numeroși arbori și arbuști, 720 capete de vite coruțate mari, 845 capete de oi, 320 porci, 130 cai etc.

Vizitatorul face astfel cunoștință cu cele mai productive soiuri de cereale, legume sau fructe, vede animalele cu producții-record de carne, lapte sau lînă, cunoaște și acest lucru este foarte important pentru noi — înaintatele metode agrotehnice și zootehnice care au stat la baza realizării, respective. Tezele reacționare și antiștiințifice ale neomalthusienilor și morganștilor, potrivit cărora fertilitatea pămîntului scade neîncetat, iar speciile viețuitoarelor nu se pot îmbunătăți — teze folosite de apologetii imperialismului american în propaganda lor războinică — sînt total și iremediabil nimicite, prin forța faptelor vii, pe care le vezi cu ochii în expoziție.

Conceptii științifice idealiste și retrograde au frînat dezvoltarea științei agricole, în trecut, și la noi în țară. Realizările prezentate la expoziție ne arată roadele legăturii strînse dintre știință și practică, deschizînd orizonturi largi, neabătute pentru creație rodnică a oamenilor de știință din țara noastră.

Hibrizul de grîu și pir obținut de acad. N. V. Țîlin, al cărui spic conține pînă la 200 boabe, e rezistent la dăunătorii și la secetă și dă o producție pînă la 7.000 kg. la hectar, — iată numai unul din numeroșele exemple de realizări care pot servi drept imbold pentru cercetătorii noștri, în vederea perfecționării mai departe a unor soiuri productive de cereale, plante tehnice, viță de vie, pomi, corespondențoare condițiilor climatice și pedologice din țara noastră.

În pavilionul „Ural” este prezentat standul colhozului „Poruncii lui Lenin”, unde lucrează de mulți ani colhoznicul-om de știință Terentii Malțev. Datorită sistemului de arătură inițiat de T. S. Malțev, colhozul a obținut, în 1953, deși a fost secetă, o recoltă medie de 2.020 kg. grîu de primăvară la hectar, de pe suprafața de 2.350 hectare. În ultimii cinci ani, re-colta medie a acestei culturi a fost în colhoz de 1800 kg. la hectar. În jurul acestui stand e întotdeauna mare glorie și colhoznicii se interesează îndeaproape de acest nou sistem de lucrare a pămîntului. Acest exemplu ca și multe altele asemănătoare ne arată că oamenii sovietici aplică în mod creator cuceririle științei, le adaptează la condițiile specifice locale, că ei fug de șablon în aplicarea diferitelor măsuri agrotehnice și zootehnice și practică pe acelea care sînt mai economice și mai potrivite condițiilor de climă și sol din regiunile respective. În munca de ridicare a agriculturii noastre, pe baza proiectului de Directive, trebuie să ne conducem după învățăturile pe care le scoate în evidență Expoziția Agricolă Unională de la Moscova.

Printre participanții la expoziție se nu-

noaște — și acest lucru este foarte important pentru noi — înaintatele metode agrotehnice și zootehnice care au stat la baza realizării, respective. Tezele reacționare și antiștiințifice ale neomalthusienilor și morganștilor, potrivit cărora fertilitatea pămîntului scade neîncetat, iar speciile viețuitoarelor nu se pot îmbunătăți — teze folosite de apologetii imperialismului american în propaganda lor războinică — sînt total și iremediabil nimicite, prin forța faptelor vii, pe care le vezi cu ochii în expoziție.

Conceptii științifice idealiste și retrograde au frînat dezvoltarea științei agricole, în trecut, și la noi în țară. Realizările prezentate la expoziție ne arată roadele legăturii strînse dintre știință și practică, deschizînd orizonturi largi, neabătute pentru creație rodnică a oamenilor de știință din țara noastră.

Hibrizul de grîu și pir obținut de acad. N. V. Țîlin, al cărui spic conține pînă la 200 boabe, e rezistent la dăunătorii și la secetă și dă o producție pînă la 7.000 kg. la hectar, — iată numai unul din numeroșele exemple de realizări care pot servi drept imbold pentru cercetătorii noștri, în vederea perfecționării mai departe a unor soiuri productive de cereale, plante tehnice, viță de vie, pomi, corespondențoare condițiilor climatice și pedologice din țara noastră.

În pavilionul „Ural” este prezentat standul colhozului „Poruncii lui Lenin”, unde lucrează de mulți ani colhoznicul-om de știință Terentii Malțev. Datorită sistemului de arătură inițiat de T. S. Malțev, colhozul a obținut, în 1953, deși a fost secetă, o recoltă medie de 2.020 kg. grîu de primăvară la hectar, de pe suprafața de 2.350 hectare. În ultimii cinci ani, re-colta medie a acestei culturi a fost în colhoz de 1800 kg. la hectar. În jurul acestui stand e întotdeauna mare glorie și colhoznicii se interesează îndeaproape de acest nou sistem de lucrare a pămîntului. Acest exemplu ca și multe altele asemănătoare ne arată că oamenii sovietici aplică în mod creator cuceririle științei, le adaptează la condițiile specifice locale, că ei fug de șablon în aplicarea diferitelor măsuri agrotehnice și zootehnice și practică pe acelea care sînt mai economice și mai potrivite condițiilor de climă și sol din regiunile respective. În munca de ridicare a agriculturii noastre, pe baza proiectului de Directive, trebuie să ne conducem după învățăturile pe care le scoate în evidență Expoziția Agricolă Unională de la Moscova.

Printre participanții la expoziție se nu-

mără și sovhozul „Petropavlovski”, o adevărată fabrică de grîne, din regiunea Ce- habinsk care a strîns, în 1953, o recoltă de 18.700 hectare, o recoltă de 2.240 kg. de grîu de primăvară la hectar.

În pavilionul „Creșterea animalelor” sînt expuse realizări însemnate în domeniul zootehnicii. Vaca „Volșebnița” de la ferma colhozului „Al 12-lea Octombrie” dă 46,9 litri lapte pe zi. Un berbec de rasa Ascania-Nova, prezentat la expoziție, dă 18-19 kg. lînă. Sînt prezentate de asemenea găini cu o producție de 300 ouă pe an, rate, găște și curcani cu mare productivitate de carne etc.

În grădina micruiristă a expoziției, se pot vedea fructele vișinului „Ideal”, marci cîr o prună frumoasă, mere din varietățile „Oleg”, „Kitaika-Royal”, care atîrnă pe crengi asemenea unor ciorchini.

Realizările prezentate în cadrul expoziției demonstrează posibilitățile neîmpuzabile de care dispun colhozurile și sovhozurile pentru sporirea producției de cereale, legume, carne, lapte, unt, lînă și alte produse, prin aplicarea cuceririlor științei și experienței înaintate.</

Sesiunea Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină

Alegerea conducătorilor statului și guvernului

PEKIN 28 (Agerpres). — China Nouă. La sesiunea din ziua de 27 septembrie, deputații Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină au trecut la alegerea noilor conducători ai aparatului de stat al republicii.

La ora 15, în aplauzele furtunoase ale celor de față, în sala de ședințe au intrat Mao Tze-dun și ceilalți conducători ai partidului comunist și ai guvernului Chinei. În prezidiu iau loc deputații Liu Sao-ti, Ciu De, Pin Cen, U Iui-clan și alții. În lojile pentru invitați se află membrii delegațiilor guvernamentale străine, sosite la Pekin pentru a participa la sărbătorirea celei de a 5-a aniversări a Republicii Populare Chineze.

Deputatul Liu Sao-ti, care prezidează, anunță că la această ședință deputații trebuie să aleagă președintele Republicii Populare Chineze și pe lociitorul său. După numărarea voturilor, Liu Sao-ti, care prezidează, anunță că toți cei

1.210 deputați, prezenți la ședința din 27 septembrie, au participat la vot. Toate buletinele au fost recunoscute valabile și toate se pronunță pentru alegerea lui Mao Tze-dun ca președinte al Republicii Populare Chineze și a lui Ciu De ca vicepreședinte al Republicii Populare Chineze. În sală răsună ovații puternice, prelungește deputații se ridică în picioare și scandează: „Trăiască Partidul Comunist Chinez!” „Trăiască președintele Mao Tze-dun!”.

Apoi s-a trecut la alegerea comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină. Liu Sao-ti a fost ales președinte al Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină. Vicepreședinți ai comitetului permanent au fost aleși: Sun Cin-lin, Lin Bo-ciu, Li Ci-sen, Ciu Lan, Lu Jun-huan, Sen Ciu-nu, Go Mo-jo, Huan Ien-pei, Pin Cijen, Li Vei-han, Cen Șu-dun, Dalai-Lama și Safudin. Pin Cijen a fost ales șef al secretariatului, iar alți

65 deputați au fost aleși membri ai Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină. Asistența întâmplă cu ovații prelungește această comunicare.

Apoi se anunță că Dun Bi-u a fost ales președinte al Tribunalului Popular Suprem, iar Cijan Din-cen, procuror general al Procuraturii Populare Supreme.

Se anunță că propunerea președintelui Republicii Populare Chineze, Mao Tze-dun, de a numi pe Ciu En-lai ca premier al Consiliului de Stat a fost confirmată de adunarea. Această comunicare a fost de asemenea întâmplă cu aplauze prelungește.

PEKIN 28 (Agerpres). — China Nouă. La 27 septembrie Mao Tze-dun, președintele Republicii Populare Chineze, în baza hotărârii primei sesiuni a primei Adunări a reprezentanților populari din întreaga Chină, l-a numit pe Ciu En-lai ca premier al Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze.

Telegrama adresată de K. E. Vorosilov lui Mao Tze-dun

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite telegrama adresată de K. E. Vorosilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., lui Mao Tze-dun, președintele Republicii Populare Chineze.

Către președintele Republicii Populare Chineze tovarășul MAO TZE-DUN

PEKIN

Vă rog, tovarășe Președinte, în numele întregului popor sovietic și al meu personal, să primiți felicitări cordiale cu pri-

leul alegerii dumneavoastră ca președinte al Republicii Populare Chineze. Vă urez Dumneavoastră și întregului popor chinez noi succese în opera de construire a marelui stat democrat-popular chinez.

K. VOROȘILOV
Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Incheierea lucrărilor sesiunii Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină

PEKIN 28 (Agerpres). — China Nouă. La 28 septembrie, prima sesiune a primei Adunări a reprezentanților populari din întreaga Chină și-a încheiat lucrările.

În momentul în care președintele Mao Tze-dun, Liu Sao-ti, Ciu En-lai, Sun Cin-lin, Li Ci-sen, Ciu Lan, Huan Ien-pei, Go Mo-jo și Cen Șu-dun s-au urcat la tribună, sala a răsunat de aplauze. Ședința a fost prezidată de Mao Tze-dun.

Deputații au salutat cu aplauze furtunoase intrarea în sală a lui Boleslav Bierut, șeful delegației guvernamentale a Republicii Populare Polone și prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez; a mareșalului Kim Ir Sen, șeful delegației guvernamentale și premier al Republicii Populare Democratice Coreene; a lui Gheorghie Apostol, șeful delegației guvernamentale a Republicii Populare Romine, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român; a doctorului Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine; a lui Zamharanghin Sambu, șeful delegației guvernamentale a Republicii

Populare Mongole și președinte al Marei Hural Popular al Republicii Populare Mongole; a lui Vaclav Kopecky, șeful delegației guvernamentale a Republicii Cehoslovace, membru în Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Culturii; a lui András Hegedűs, șeful delegației guvernamentale a Republicii Populare Ungare, membru în Comitetul Central al Partidului celor ce muncește din Ungaria, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Agriculturii; a doctorului Lothar Bolz, șeful delegației guvernamentale a Republicii Democratice Germane, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe; a lui Raiko Damianov, șeful delegației guvernamentale a Republicii Populare Bulgare, membru în Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist din Bulgaria și vicepreședinte al Consiliului de Miniștri; a lui Huan Min Giam, șeful delegației guvernamentale vietnameze și ministru al Informațiilor al Republicii Democratice Vietnam. Acești

delegați au fost invitați să participe la sărbătorirea zilei naționale a Republicii Populare Chineze.

Adunarea a aprobat în unanimitate numirile propuse de premierul Ciu En-lai în cadrul Consiliului de Stat.

Ca vicepreședinți ai Consiliului de Stat au fost numiți Cen Iun, Lin Piao, Pin De-huei, Den Siao-pin, Den Tzu-huei, Ho Lun, Cen H, Ulan-fu, Li Fu-ciu și Li Si-en-nien.

Adunarea a aprobat de asemenea numirea ministrilor și a președinților comisiilor de pe lângă Consiliul de Stat.

Adunarea a adoptat în unanimitate propunerea lui Mao Tze-dun, președintele Republicii Populare Chineze, în legătură cu numirea vicepreședinților și membrilor Consiliului Apărării Naționale.

Mao Tze-dun a anunțat încheierea primei sesiuni a primei Adunări a reprezentanților populari din întreaga Chină, în timp ce deputații ovaționau în picioare.

Printre oaspeții străini prezenți la ședința de încheiere se aflau membri ai corpului diplomatic și numeroși ziaristi chinezi și străini.

Conferința partidului laburist englez

LONDRA 28 (Agerpres). — În sala teatrului Grand Hall din Scarborough s-a deschis la 27 septembrie cea de a 53-a conferință anuală a partidului laburist.

După cum se aștepta aici, la conferință, cea mai aprigă luptă se va da în jurul problemei germane. Adversarii reînarmării Germaniei occidentale, a căror poziție este oglindită în 57 rezoluții care condamnă politica comitetului executiv al partidului în această problemă, nu sînt satisfăcuți de rezoluția extraordinară, adoptată de comitetul executiv în ajunul conferinței.

SCARBOROUGH 28 (Agerpres). — TASS Deschind dezbaterile de politică externă, Attlee, liderul partidului laburist, a declarat că intrucți la 28 septembrie conferința urmează să discute separat problema germană, el se va limita mai ales la probleme de politică generală și la raportul comitetului executiv cu privire la vizita delegației partidului laburist în Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză. Vorbind despre vizita delegației laburiste în Uniunea Sovietică, Attlee a subliniat că în urma unei „convorbiri absolut sincere” cu conducătorii guvernului sovietic, membrii delegației au ajuns la convingerea că există o totală deosebire de ideologie. Din aceasta, a spus Attlee, nu rezultă defel că „nu putem trăi pe aceeași planetă”. Referindu-se, evident, la Statele Unite, Attlee a spus că, după părerea unor cercuri, comuniștii ar trebui îndepărtați din O.N.U. „Acest lucru este cu neputință”, a declarat el.

În continuare, Attlee a făcut o serie de observații critice prudente în legătură cu intervenția împotriva Guatemalei inspirată de Statele Unite. Este de datoria Organizației Națiunilor Unite, a declarat el, să preîntîmpine agresivitatea de oriunde ar porni. Cuvintele lui Attlee că „noi considerăm, firește, că cazul Guatemalei trebuie cercetat”, au fost primite cu aplauze.

Ocupându-se de necesitatea coexistenței păcii și sisteme sociale diferite, Attlee a spus în continuare: „China a suferit timp îndelungat de pe urma atacurilor din afară și de pe urma rînzării interne. În prezent, acolo există un guvern puternic, care se bucură de sprijinul poporului.”

Cuvintele lui Attlee că insula Taiwan aparține de drept Chinei au fost întâmpinate cu acțiuni puternice de aprobare.

Tot în aplauze Attlee a adăugat: „Nu consider că americanii abordează într-un mod destul de realist această problemă (problema Taiwanului). Atît timp cît China va avea în coastă acest cui, în această parte a lumii nu va fi pace adevărată”.

Cind Attlee a declarat că Republica Populară Chineză trebuie să ocupe locul ce-i revine de drept în O.N.U., au răsunat din nou aplauze.

Attlee a declarat: „Este cu totul absurdă situația în care chinezii trebuie să fie reprezentați în O.N.U. de cîteva zeci de topor, în loc să fie reprezentați de solii maselor populare chineze. O.N.U. n-a fost concepută ca o organizație îndreptată împotriva țărilor comuniste”.

În continuare, Attlee a criticat cu prudență alianța militară din Asia de sud-est (S.E.A.T.O.). El a declarat: „Nu trebuie să încercăm să creăm o organizație în care europenii să fie opuși asiaticilor. Atît

N.A.T.O. (Uniunea Atlanticului de nord), cît și S.E.A.T.O. nu sînt perfecte. Apariția lor este rezultatul actualei încordări internaționale”.

Attlee a declarat că tratative la cel mai înalt nivel între marile puteri sînt absolut necesare. Asemenia tratative, a declarat el, sînt necesare pentru a înlătura primejdiile care amenință civilizația. Nu există nimic mai important decît acest lucru. Mulți nu-și dau seama de însemnătatea primejdiei bombeii cu hidrogen. Acest pericol amenință cu distrugerea aîr realizările din apus cît și cele din răsărit. A sosit de mult timpul să ne ocupăm de înlăturarea acestei primejdie și nu prin metode luate la întîmplare, găsite în grabă. Trebuie să se realizeze o înțelegere asupra coexistenței, însă o asemenea înțelegere trebuie să fie bilaterală.

SCARBOROUGH 28 (Agerpres). — TASS În ședința din după amiaza zilei de 27 septembrie au început dezbaterile pe marginea discursului rostit de Attlee.

După discursul rostit de Watson, membru al comitetului executiv național al partidului, s-a trecut la votarea diferitelor rezoluții. Reurgind la blocul de voturi ale sindicatelor reacționare, comitetul executiv a obținut respingerea rezoluțiilor ce nu-l erau pe plac. A fost respinsă, printre altele, rezoluția organizației din Hull a partidului laburist care aproba vizita delegației partidului laburist în China. Această rezoluție a fost respinsă cu 3.486.000 voturi contra 2.707.000. Ea a fost respinsă deoarece comitetul executiv era împotriva propunerii — cuprinsă în rezoluție — ca jumătate din membrii delegației partidului laburist care vor vizita pe viitor țările socialiste să fie membri de rînd al partidului.

Au fost respinse de asemenea cele două rezoluții îndreptate împotriva pactului militar al Asiei de sud-est, deși una dintre ele a întrunit 2.570.000 voturi, iar alta — 1.572.000 voturi.

Rezoluția organizației din Wimbledon a partidului laburist, care cerea retragerea tuturor trupelor americane din Anglia, a fost de asemenea respinsă.

Printre rezoluțiile adoptate se află două rezoluții care se pronunță în favoarea unei conferințe a șefilor guvernelor S.U.A., U.R.S.S. și Angliei în scopul lămuririi divergențelor și discutării problemei cu privire la interzicerea armii atomice, reducerea armamentelor și controlul asupra lor.

LONDRA 28 (Agerpres). — Din Scarborough se anunță o victorie a grupului de stînga care, după cum se știe, s-a pronunțat împotriva reînarmării Germaniei occidentale. Dintre cei șapte membri aleși în comitetul executiv, cinci sînt membri ai aripei de stînga, condus de Aneurin Bevan. Aceștia sînt: Harold Wilson, Richard Crossman, Tom Driberg, Ian Ricardo și Barbara Castle.

SCARBOROUGH 28 (Agerpres). — În dimineața zilei de 28 septembrie, în cadrul conferinței partidului laburist englez, liderul partidului, Attlee, a luat cuvîntul în favoarea reînarmării Germaniei. Congresul a respins cu o infimă majoritate o moțiune propusă de aripa de stînga a partidului, care condamnă înarmarea sub orice formă a Germaniei occidentale.

Grevă la șantierele de reparații navale de pe Tamisa

LONDRA 28 (Agerpres). — După cum anunță agenția Reuter, la șantierele de reparații navale de pe Tamisa (Anglia) au declarat grevă 5.000 de muncitori din cei 8.000 care lucrează aici.

Un nou jurnal în Iugoslavia

BELGRAD 28 (Agerpres). — TASS Ziarul „Borba” relatează că la 25 septembrie la combinatul metalurgic „Zenite” a intrat în funcțiune primul jurnal a cărui construcție a început în anul 1949. Capacitatea de producție a furnalului este de 550 tone fontă pe zi.

mînt al țărănimii. Caracteristic pentru ritmul acestei mișcări este faptul că în august a. c. numărul cooperativelor agricole de producție existente în R. P. Chineză a ajuns la 100.000, formele de într-ajutorare și de cooperare în muncă reprezentînd deja 60% din totalul gospodăriilor țărănești. Aceste cifre vorbesc despre marile transformări ce se petrec în înșăși constința sutelor de milioane de țărani din China.

În slujba păcii și colaborării internaționale

În decursul celor cinci ani de existență de pînă acum, statul democrat-popular chinez, promovînd o politică fermă de pace și colaborare internațională, și-a câștigat un prestigiu imens în rîndul țărilor Asiei și pe întreaga arenă mondială. Toată lumea cunoaște rolul imens al R. P. Chineze în respingerea agresiunilor americane și încheierea armistițiului în Coreea, ca și marelui merit al delegației R. P. Chineze la conferința de la Geneva, în curmare războiului din Indochina. În urma conferinței de la Geneva a devenit mai evident că soluționarea justă a principalelor probleme internaționale, poate fi asigurată numai cu participarea tuturor marilor puteri, inclusiv a R. P. Chineze. Popoarele cer ca R. P. Chineză să-și spună cuvîntul în toate problemele internaționale care pun în joc soarta păcii. Adepții războiului, în frunte cu cercurile agresive din S.U.A., refuză însă cu înăpînșinare să țină seama de aceasta. Ei continuă totodată să pună piedici restabilirii drepturilor legitime ale R. P. Chineze în O.N.U., deși prezintă la O.N.U. a R. P. Chineze este cerută cu insistență de către o serie întreagă de guverne ale unor țări din Europa și Asia. Situația creată — scrie ziarul francez „Le Monde”, referindu-se la mișcarea în favoarea restabilirii drepturilor Chinei la O.N.U. — „nu permite conducătorilor S.U.A. să se înșele în privința izolării în care ar ajunge, dacă vor mai continua să viclească multă vreme împotriva curentului”.

Ignorînd realitatea, cercurile guvernamentale din S. U. A. duc față de China populară o politică dușmănoasă, agresivă, care stîrnește indignarea unanimă a popoarelor din Asia și de pretutindeni. Popoarele Asiei sînt tot mai conștiente că (S.E.A.T.O.), încheiat recent la Manila, este un bloc al puterilor coloniale îndreptat nu numai împotriva R.P. Chineze, ci și împotriva lor înșele; avînd ca țel înăbușirea aspirațiilor spre libertate și independență a tuturor popoarelor Asiei.

Marele popor al Chinei infierează cu toată țărnia acest bloc al colonialiștilor. În același timp, animat de dorința sfîntă de a desăvîrși opera de eliberare a poporului chinez, guvernul R. P. Chineze și întregul popor al Chinei își manifestă hotărîrea de a elibera Taiwanul — străvechi teritoriu chinez.

O uriașă influență exercită asupra popoarelor asiatiche principiile formulate în comunicatele comune cu privire la tratativele ce au avut loc în miez de noapte între primii miniștri ai R. P. Chineze și Indiei și ai R. P. Chineze și Birmaniei: respectarea reciprocă a integrității teritoriale și a suveranității, neagresiunea, neamestecul unei țări în afacerile interne ale celeilalte țări, egalitatea și avantajul reciproc. Tot mai puternic își face drum spre inimile sutelor de milioane de oameni din Asia propunerea R. P. Chineze privitoare la stabilirea unei colaborări colective a țărilor și popoarelor Asiei, în vederea apărării păcii și securității.

An de an cresc posibilitățile și — odată cu aceasta — rolul R. P. Chineze în comerțul mondial. Au încercat imperialismii americani să frîneze dezvoltarea economică a acestei țări și să izoleze China, înfrînd o politică de blocaj împotriva ei.

Țările care s-au supus dictatului economic american, cum sînt Anglia, Franța, Germania occidentală, Japonia, și și-au redus în trecut relațiile comerciale cu China, în ultimul timp, treceînd peste dictatul american, au început să sporească volumul schimburilor cu R. P. Chineză. „Pe cit se vede — constată cu amărăciune ziarul american „New York Times” — cererile privitoare la restabilirea comerțului emană într-o multă mai mare măsură din partea Londrei, Bonnului și Tokio-lui, decît din partea Pekinului”.

A 5-a aniversare a proclamării R. P. Chineze găsește poporul chinez în plin avînt creator în lupta pentru înflorirea și progresul marilor sale patrii. În această luptă el are sprijinul de frate al primului stat socialist, deschișător de drumuri noi pe arena istoriei — Uniunea Sovietică. Vesnice și de neclintit sînt prietenia și alianța sovieto-chineză — forță fără egal în slujba păcii. Indestructibile relații frățesti unesc poporul chinez cu popoarele țărilor democrat-populare, în cadrul lagărului de nevinșat al păcii, democrației și socialismului.

D. STOIAN

Deschiderea traficului de cale ferată romino-iugoslav pe linia Jimbolia-Kikinda

În aplicarea Convenției pentru reglementarea serviciului de cale ferată de frontieră încheiată la 4 august a. c. între R.P.R. și R.P.F. Iugoslavia, se va deschide, începînd din ziua de 1 octombrie a. c., traficul de călători, mărfuri și bagaje pe linia Jimbolia-Kikinda. Primele vagoane de călători pe linia directă București-Belgrad vor pleca din cele două capitale în ziua de 2 octombrie.

În cursul lunilor viitoare urmează să se deschidă și traficul pe linia Stamora Moravița-Virșeț. (Agerpres)

Un senator american se pronunță pentru unificarea și neutralizarea Germaniei

WASHINGTON 28 (Agerpres). — Într-un discurs pe care l-a pronunțat la Montpelier, statul Vermont (S.U.A.), senatorul republican Ralph Flinders s-a declarat în favoarea creării în anumite condiții a unei Germanii unite și neutre.

Flinders a declarat că neutralitatea Germaniei unite va trebui să fie garantată de Statele Unite și Uniunea Sovietică. Ea nu va avea dreptul să fabrice arme, dar va putea face comerț în toate libertatea aîr cu țările din apus cît și cu cele din răsărit.

Rezultatele preliminare ale alegerilor din Siria

BEIRUT (TASS). — Alegerile pentru parlamentul Siriei s-au terminat. Au fost aleși deputați în 86 de circumscripții electorale. Pentru desemnarea celorlalți 56 de deputați se vor efectua alegeri suplimentare.

Deocamdată cel mai mare număr de locuri în parlament (45) li dețin independentii, candidați care nu fac parte din niciun partid. Liderul lor, Haled Azem, fost prim ministru al Siriei, a obținut cel mai mare număr de voturi. El este dusman al planurilor urzite de puterile imperialiste în ceea ce privește crearea unei „federalii” compusă din Siria republicană și regatele Irakului și Iordaniei.

Haled Bagdas, candidat din partea Uniunii Naționale (frontul popular unit din care fac parte și comuniștii), secretar general al Partidului Comunist din Siria, este al doilea în ce privește numărul voturilor primite. Din partea Uniunii Naționale a mai fost ales un deputat.

Rezultatele preliminare ale alegerilor au arătat că candidații reacționari, partizanii aliaților cu puterile imperialiste și a tot felul de „federalii” suspecte suferă eșecuri.

Forțele reacționarii, vînzînd cît protejații lor sînt înfrînți în alegeri, au încercat să împiedice desfășurarea lor normală, provocînd ciocniri sîngeroase, care s-au soldat cu 3 morți și 60 de răniți.

În legătură cu anchetarea acuzațiilor aduse lui McCarthy

WASHINGTON 28 (Agerpres). — Buletinul de știri al Casei Albe anunță că comisia senatorială însărcinată cu anchetarea acuzațiilor aduse lui McCarthy a remis raportul ei senatului.

Raportul declară că McCarthy „merită un vot de blam” pentru disprețul arătat comisiei senatoriale și pentru insultele aduse generalului Ralph Zwicker în cursul uneia din ședințele „comitetului pentru cercetarea activităților antiamericane”.

De asemenea, raportul subliniază în legătură cu acuzația adusă lui McCarthy, că acesta și-a procurat în mod ilegal informații secrete de la diferite departamente, că senatorul din Wisconsin a comis „o gravă greșeală” prin publicarea unui raport al Biroului federal de investigații. Se spune de asemenea că McCarthy „și-a bătut joc și a insultat pe mai mulți din colegii săi din senat”.

Raportul, care este semnat de cei șase membri ai comisiei republicani și democrați, urmează să fie luat în discuție de senatul convocat special în acest scop pentru 8 noiembrie, adică după alegerile care vor avea loc la 2 noiembrie.

Distrugerile provocate de taifun în Japonia

TOKIO (Agerpres). — Unul din cele mai violente taifunuri a bîntuit cu furie coastele de nord-vest ale Japoniei. Numai pe insula Hokaido taifunul a provocat moartea a 543 locuitori, rînzînd alți 600. Un număr de circa 2500 de oameni au dispărut în valurile mării. Dintre cei 1.332 pasageri de pe ferri-boatul japonez „Daya Maru” doar 300 au mai putut fi salvați. Printre pasageri se aflau și 60 de soldați americani cu familiile lor.

Agencia France Presse anunță că întreg orașul Iwakui de pe insula Hokaido a fost pus în pericol de un uriaș incendiu. Focul pe care taifunul l-a întins cu o viteză uluitoare a distrus complet cele 4.500 clădiri ale orașului. În afară de pierderile grele în morți, răniți și dispăruți, cauzate de taifun, zeci de mii de oameni au rămas fără adăpost.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Național „I. L. Caragiale” (Comedia): Micul turban; Național „I. L. Caragiale” (Studiu): Licența; Studiul Actorului de Film „C. Antares”: Micul burghez; Armata (B-dul G. Rașcu): Avarul; Armata (Calea 13 Septembrie): Valul de Vodă; Teatrul Evreiesc de Stat: Cu sare și pîine; (la grădina din str. Mircea Vodă nr. 5): Ansamblul de Estradă al R.P.R.; Fără mînuși (în sala teatrului din Calea Victoriei).

CINEMATOGRAFIE: Patria: Asaltul turului din mînt; București: Infrățirea între popoare. Grădina „Progres”: Într-un port îndepărtat; Republica: Alex Popov; Fetele din rîla Spaniei; L. C. Frînu: Conții străzii; Maxim Gorki: Complexul sportiv G.M.A.; Vulpes păcătoasă; Vineri 13; Prietenul meu Pierre; Timput Noi; Pînă la roditor; răsărit de Marea Caspică; Trei sîci cu vicleșni; Lumina. G. Doja: Prezidiul eroilor; 5 Martie: Imma noastră; Unirea: Marile speranțe; Victoria; O noapte în Veneția; Cultural; Aventură la Marienstadt; Constantin David; Pulbere argintie; Alex. Sahla: Călătorie în India; Făcîndul de Concert internațional; Intrecerile sportive prieteniști; T. Vlagimircu: Fata cu părul cărunt; Munca; Sevastopol km 4; Vasa; Echipa și pe străzile noastre; M. Emilescu: Căștoreala curții; Miorita; Sufletul zbucnitor; Mosilor; Pomul dragostei; 23 August; Aleko; Donca Simo; Tînză gardă (ambele seri); He Pentite; În vîrful danului; 8 Mai; Fanfan la Tulze; Volga; Primăvara; Vasile Roșu Popular; 1 Martie; Un caz în țară; Libertăți; Localitatea lui Răkoczi; N. Bălcescu; Poarta nr. 6; Olga Bincici; Rătăcia Siberiei.

Republica Populară Chineză — mare putere mondială

Există în istoria fiecăruia dintre popoarele care au devenit stăpîne pe soarta lor o zi înscrisă cu litere de aur. Asemeni unei pietre de hotar, această zi marchează sfîrșitul unei epoci vechi, întinse și începutul unei ere noi, luminoase. În istoria poporului chinez, această dată este 1 Octombrie 1949.

Au trecut de atunci cinci ani — o perioadă relativ scurtă în viața unui popor. Poporul chinez, acest răstimp i-a fost înșă suficient pentru a realiza, sub conducerea Partidului Comunist Chinez, transformări politice, economice și sociale care uimesc lumea. Ca într-o oglindă vie se reflectă aceste imense transformări în Constituția R. P. Chineze de curînd adoptată, ca și în celelalte documente ale primei sesiuni a Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină, ținută recent.

Realitățile din China de astăzi sînt imponente, de neîgăduit. Cercurile imperialiste din Statele Unite, care pînă nu de mult considerau China ca pe o vastă moșie proprie, încearcă însă să ignoreze aceste realități, să nege faptele. În treacăt fie spus, într-un trecut nu prea îndepărtat, aceiași cercuri au încercat să ignoreze și apariția Uniunii Sovietice — rod al Marii Revoluții Socialiste din Octombrie — refuzînd s-o „recunoască” timp de 16 ani. Și ce a rezultat din aceasta? Statul sovietic a continuat să se dezvolte și să se întărească, ocupîndu-și locul de mare putere mondială, independent de părerea și manevrele dușmanilor săi. Un fenomen similar se întîmpla actm cu China.

Punîndu-se într-o situație penibilă, unii propagandiști ai Washingtonului mai încercă astăzi să substituie realitățile de neîgăduit o întrebare hamletiană: „este sau nu este China o mare putere mondială?” Ar trebui să știe acești domni — dălfel puțin la număr — că atribuirea titlului de mare putere — care este o noțiune politico-juridică absolut reală — nu depinde de părerea sau bunăvoința cuiva. Dreptul unui stat la un asemenea titlu i-l conferă greutatea sa specifică în economia mondială, influența și prestigiul său politic și moral, forța militară de

care dispune. În lumina acestor considerente nu incapa nicio îndoială că China este o mare putere mondială.

O forță economică și politică în plină dezvoltare

Ocupînd o suprafață aproximativ egală cu a Statelor Unite, Angliei, Franței, Italiei, Germaniei occidentale, Japoniei, Belgiei, Olandei și Portugaliei luate la un loc, Republica Populară Chineză este populată de o pătrime a omenirii. Un element nou de o covîrșitoare însemnătate politică îl constituie unitatea poporului chinez de 600 milioane de oameni în jurul guvernului său, fenomen verificat și confirmat cu prisosință cu prilejul recenților alegeri pentru Adunările reprezentanților populari, care s-au desfășurat în întreaga Chină.

Din cele mai vechi timpuri, China era cunoscută ca o țară cu importante resurse naturale. Adevăratele bogății ale solului și subsolului chinez au început însă a fi cunoscute și puse în valoare abia după victoria revoluției populare. Rezerve de cărbune și minereu de fier însumînd miliarde de tone, zăcăminte de petrol care numai în China de nord-vest întrec rezervele petrolifere ale Iranului, imense resurse hidroenergetice, rezerve considerabile de minereu de cositor, de wolfram și stibiu — situație China printre primele țări ale lumii în ce privește bogățiile subsolului. Disponind de asemenea resurse, poporul chinez își poate desfășura la înălțime planurile de industrializare a țării.

În anul în care revoluția populară chineză dădea ultimelor lovituri forțelor imperialiste din inrobitor și ale reacțiunii gominandiste, ambasadorul din acea vreme al Statelor Unite în India, Grady, a declarat cu aplomb: „Națiunile asiatiche trebuie să țină minte că Statele Unite au avut nevoie de 100 de ani pentru a se transforma dintr-o țară agrară într-o țară cu industrie dezvoltată. Această perioadă nu poate fi redusă într-o măsură considerabilă”. Realitățile din China de astăzi infirmă categoric spusele reprezentanților Washingtonului.

China se află în al doilea an al primului plan cincinal; una din principalele sarcini ale statului chinez democrat-popular în actuala perioadă de trecere o constituie înfăptuirea treptată a industrializării socialiste a țării. Bucurîndu-se de marele ajutor socialist al Uniunii Sovietice, în condițiile colaborării frățesti cu țările democrat-populare, poporul chinez înfăptuiește cu succes această sarcină. Așa cum a arătat tov. Ciu En-lai în recentul său raport, spre sfîrșitul acestui an producția globală a industriei moderne în China urmează să sporească de 4,2 ori față de anul 1949. În acest an se va produce față de 1949 de 2,5 ori mai multă energie electrică, de 2,6 ori mai mult cărbune, de 12,4 ori mai multă fontă, de 13,7 ori mai mult oțel, de 7,2 ori mai mult ciment etc. Un asemenea ritm de dezvoltare industrială era de neconcep_t în China veche.

Nu mai puțin de 600 mări obiective industriale, avînd ca bază cele 141 întreprinderi uriașe, ce se realizează cu ajutorul și utilajul primit din U.R.S.S. — vor fi construite și reconstituite în anii primului cincinal. Este vorba de combinate metalurgice moderne, de întreprinderi ale metalurgiei neferoase, ale industriei carbonifere și petrolifere, de uzine de automobile, de tractoare și de avioane, de centrale electrice, uzine chimice și altele. Nu un secol — cum ar vrea imperialiștii americani — ci numai cîteva cincinale și vor trebui China pentru a se transforma într-un puternic stat socialist, cu o industrie modernă!